

சௌம்பிறவு — ஒப்பியல் தமிழ்—சிங்கன் அகராதியை இயற்றுவதற்கு, இம்மொழிகளின் பொதுத்தாய் ஆகிய “தொல்தீராவி ம்” என்றேல் சீரிய, சிறந்த “தாமிழ்மொழியை” விளக்குபவரும் அனைவனை. கலாநிதி ஹயசிந்து சங்கராயர் தாவித்தி களார்.

நூ. இ. 80

த.ப
2634

இவரைக் கண்டுத்து 1971 ஆம் ஆண்டு
கிளாஸ் 12 துடிப்புத் தில்லைக்களில் வெளியிடப்பட்ட
சிற்சில கட்டுரைகள்
இஃதிற் ரேன்றும்.

I. தாமிழ்த்தின் முதன்மை: கலாநிதி மற்று உக்ளிர்.

(அ) புரட்சிகரமான முடிவு; பண்மொழிப் புலவரையாளர் ஆராய்ந்த துணிய.

19 - 10 - 71.

கைகளினின்று விரல்கள் விரிவன்போல், தாமிழும் அன்றேல் “தொல்திராவிடம் முதல்” எனும் மொழியினின்றே ஏனைய ஆசிய-ஜோப்பாவின் மொழிகள் விரிந்தன என்பதை கலாநிதி ஒம். சிதாவீதடிகள் மிகச்சருக்கமாக இத்திங்கள் 11 ஆம் நாள் காலை 9 மணியளவில் காட்டின்றே. அதன்பின் தமது ஆராய்ச்சி நூலின்கண் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் காட்டுவார். அந்நூலின் பெயர் - “தமிழ் மக்களே நும்மொழியின் சான்ற சிறப்பை இன் இனியே முழுவது உம் உணர்மின்: ‘தமிழ்மூல ஓம்பியலகராதி’.” 4 பாகங்கள், ஒவ்வொருபாகம்: விலை - ரூபா 10. சில பிரதிகள் மட்டும் வெளி வரும். ஆனதினால் இந்நாலை இப்பொழுதே வாங்கத் தயார் ஆகுமின், இவ்விளம்பரம் 31 - 7-70 இல் பத்திரிகைகளிற் ரேன்றினபின் - 1-ம் பாகத்தின் 960 பிரதிகள் விலையாயின: எஞ்சியவை 240 மட்டுமே.

(ஆ) மிகப்பண்டைய “முதல் தொல்திராவிடமும்” ஏனைய ஜோப்பிய - ஆசிய மொழிக்குடும்பங்களும்.

கி. மு. 6000-ம் ஆண்டளவில் மொழிக் குடும்பங்களின் விரிவு 3000-ம் ஆண்டளவில் இது முடிவெய்தியது.

ஓரே கை விரிவதனான் ஜந்து விரல்கள் உண்டாவன்போல் இத்தாய்மொழி விரிவதனால் உண்டாகிய குடும்பங்கள், மொழியளவில் பின்வருவன என்க.

1. உரேவிய 42 மொழிகள். இவற்றை “ஸ்கீத்திய, பின்னே உக்ரிய” மொழிகள் எனவும் அழைப்பார் சான்றேர்.
2. கமேசியம் இடம்: மெஸொபொதாமியா. இன்று ஈருக்; Iraq முன் Mesopotaamia, முன் Sumer.
3. இரண்டாம் தொல்திராவிட 19 மொழிகள். கி. மு. 3000-ம் ஆண்டின் பின் ஓரே மொழியாயிருந்து கி. மு. 600-ம் ஆண்டளவில் 18 ஆய் பிரிந்தது. கி. பி. 600-ம் ஆண்டில் மலையாளம் பிறமொழியாயிற்று, தமிழிலிருந்து வேறுபட்டு.
4. இந்து ஜோப்பிய 45 மொழிக்குடும்பம்.
5. செவித்திய 15 ஆய்ப் பின் பிர்ந்த மொழிக்குடும்பம். இவற்றில் அஸ்ஸீரியம், பாலோனியம் (இரண்டும் சேர்ந்தால் “அக்கா

தியம்'', எபிரேயம் கல்தேயம், அராபியம். இவை முக்கிய மாய் ஆராயப்படும் எம்நூலின்கண். 2 வதான் சுமேரியத் திற்கு அண்மையான ஸ்லாமியம், மித்தன்னி அன்றேல் ஹழியம், ஹிற்றைற் முதலிய மொழிகளும் தருணத்திற்கு ஏற்ப வருவன்.

இவ்வைந்தில் முதல் மூன்று நடுவண் மிக நெருங்கிய தொடர் புகள் காணப்படும். 4 உம், 5 உம் மிக வேறுபட்டவையாயினும், சில விடைங்களில் தொல்திராவிடத்திற்கு அண்மையாயின என எம் சொற்பொழிவிலும் நூலிலும் காட்டுதும் யாம்,

ஹ. சி. தாவீது கள்.

II. காம்யூஸ், சமஸ்கீரதம் வத்தீன் மொழிகள்: ஒப்பீடு.

A When there are so many dictionaries, why do you edit one more?" An answer to this question.

“எமது சொற்பிறப்பு - ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி’’ ; - கலாநிதி தாவீது அடிகள். இத்துணை அகராதிகள் இருப்ப, நீர் வேலென்று இயற்றுவது எவன்? இதென்னே? என வினவுவோர்க்குச் சுருங்கப் பதில் யாம் இயம்புகின்றனம் இங்ஙனமே:- 1 வதாக, வெளியிடப் பட்ட தமிழ் அகராதிகள் நடுவண் தலைசிறந்தது சென்னையகராதியே. ஆயினும் இதில் அநேகம் பிழைகள் இருப்பதை இயற்றியோறிசிலரே எமக்குக் கூறியிருக்கின்றனர். ‘‘பிழையிருப்பின் அதைத் திருத்தல் வேண்டும்,’’ என யான் ஓன்பது வயது தொடங்கி எப் பொழுதும் கருதி வருகின்றேன். சென்னையகராதியின் முக்கியமான பிழை யாதெனில், ஒரு சொல் ஆரியத்திலும் திராவிடத்திலுமிருப்பின் அது நிச்சயமாக வடமொழியினின்றே திராவிடத்துக்கு இறங்கின்றென ‘‘முக்குச் சாத்திரம்’’ போற் சாற்றுவதேயாம். இது குருடன் தன் பெண்டிரை அடித்ததையொக்கும். இதற்கு முற்று மெதிராக யாம் ஒவ்வொரு பதத்தையும் ஆழச் செவ்வனே ஆராய்ந்து, சீர்தூக்கி ஆரியகிளை மொழிகளாய் 45 இந்து ஐரோப்பிய மொழி களையும், திராவிட 19 கிளை மொழிகளையும் துருவி. இவற்றில் பெரும்பான்மை திராவிடத்தில் இருந்தே ஆரியத்திற்கு வந்ததெனப் படிப்படியாகவும். தெளிவாகவும் காட்டுகின்றனம். எம் அகராதியின்கண்ணி. மு. 1 300-ம் 900-ம் ஆண்டுகளிற் பாடப்பட்ட தொல் சமஸ்கிருத வேதங்களிற்குனும் 75 திராவிடப்பதங்கள் களவாடப்பட்டனன் என எம் முதல் பாகத்தின் 75 பக்கங்களுள் யாம் நிருபிக்கின்றனம், இப்பகுதிகளைச் ‘‘சங்கதக்களவியல்’’ என தொல்காப்பியனுரைப் பின்

பற்றி அழைக்கின்றோம். படித்து இன்புறுமின், ஆயினும், “களவியல், ” தொல்காப்பியத்திலும் இதிலும் வெவ்வேறு கருத்தில் தோன்றும், “சங்கதம், சமஸ்கிருதம், வடமொழி” - இவையுன்றும் ஒரே மொழியைத்தான் குறிப்பனவாகும். 2வதாக இந்த நூற்றுண்டின் கண் சில தொல்மொழிகள், இதுகாறும் விளங்காமல் இருந்து, பிறின்ஸ் முஸ்லைர்னேல்ட் போன்ற வரால் விளங்கப்பெற்றன. பிறின்ஸ் கூமேரியத்தையும், மற்றவர் அஸ்லீரியத்தையும் இனிதே படிப்பித்தனர். இம்மொழிகளில் திராவிடப் பதங்கள் அநேகமாகக் காணப்படுகின்றன. இதுமாத்திரமன்று. திராவிடத்தில் மட்டும் பெயர் இருப்ப, இவற்றில் விணையடிதோன்றும். இவற்றில் பெயர் அன்றேல் உரி இருப்ப, திராவிடத்திலோ விணையடி காணப்படும்; இங்ஙனம் இம்மொழிக் குடும்பங்களும் ஒன்றையொன்று விளக்க வல்லனவே. மேலும் “சாவ்” (சான்றேர், சால) என்ற திராவிடப் பதிம் அதே பொருளில் ஆரியம் (வி-சாலம்), கூமேரியம், அஸ்லீரியம், எபிரேயம், கலதேயம், அராபியம், ‘சமஸ்கிருதத்தின் சிதைவுகளான பாளி பிராகிருதங்களில் தோற்றுவதை நோக்குமின் “வல்” (வலிமை, வன்மை, வறட்சி) பொருந்திய தமிழ் சொல் சிங்களம், இலத்தின், ஆங்கிலம், பிறெஞ்சி, ஸ்பானியம். இத்தாலியம், போர்த்துக்கேயம் போன்ற மொழிகளில் தோன்றுகின்றது. பெயர்போன பீலாத்துள் திராவிடப் “புல்” எனும் பதத்தினின்று திருபு பெற்ற “பீலும்” என்ற சொல்லில் இருந்தே பிறந்ததெனக் காட்டுகின்றனம்.

B. எம் அகராதியினின்று எடுக்கப்பட்ட ஒரு உதாரணம்,
13-ம் பகுதி = பல்,

(I) புல் = திண்ணும், Grass familys, bamboo dry, parched up grass. meanness baseness.

செ. அ. 2780-ம் பக்கம், “புல்” “1” 14-ம் பொருள் - கபில நிறம் = brown, tawny colour, காய்ந்த புல்லின் நிறம். இது வேறநேக திராவிடக் கிளை மொழிகளில் ‘பொல்’ என வருவதை அவதாணிக்குக். “புல்வயலீ”த் தமிழ், மலையாளம் ‘புலம்’ என அழைக்க, கன்னடம் ‘பொலம்’ என்றும், தெலுங்கு ‘பொலமு’, கொலமி ‘பொலம்’, பர்ஜி ‘பொலுய்’, கட்பா ‘பொல் ஓருப்’ என வும் அழைக்கின்றனவே. ஆனதினாற் சில சந்தர்ப்பங்களிற் “உ/ஓ”, என்பன திராவிடத்தில் மாறி வருகின்றனவே. அதன் கிளை மொழிகள், தமிழ், மலையாளம், சிங்களம் கன்னடம். தெலுங்கு சமஸ்கிருதம்.

முல்லை, முல்ல, மல்ல, மொல்ல, மொல்ல மல்லிகா. சமள்கிருதத் தில் “உ, மு, பு,” என்பன இருப்பினும் “ஒ, மொ, பொ, என்பன இல்:

அன்றினால் இக்கடையான் ஒவிகளை “அ, ம, பு” என சங்கதம் மாற்றியமைத்ததே. இதுவே “மல்லிகா என்ற வடமொழியின் உற் பத்தியாகும். “மொல்லு” என்பதே தொல் திராவிடம். கன்னடம் தமிழினின் இதற்கண்மையாயிருத்தலை நோக்குக. எங்குன் திராவிட ‘மொ’ வடமொழியின்கண் “மு” என திரிபு பெற்றதோ, அங்குனமே “போல் (தொல் திராவிடம் - தமிழில் ‘புல்’) வடமொழியில் “பஸ்” ஆயிற்று. இப்போது மொனியர் வில்லியம்ஸின் சமஸ்கிருத அகராதியின் 717, 718-ம் பக்கங்களைத் துருவுமின்ஃ:-

Phatl, Phal, Phul, என்ற மூபதங்களும் அதில் ஒரே ஒரு வினையடியாகக் கொடுக்கப்பெற்றன. இவை (phal / phul) திராவிட “பொல்” / “புல்” என்ற வினையடிகளினின்றே களவாடப்பட்டன வென்று கொள்வதற்கு இம்மாற்றமைத்தலே [ஆரியம்: phal/ phul = திராவிடம்: ரல்/pul] இன்னுமொரு சான்றாகும்²

எனவே (a) பல்கு 1 = “கபில நிறம்”, தைத்திரீயஸம்கிதா, சங்கத வேதநூல். (b) பல்கு 2 = “புல்” போன்ற இழிவிப் பொருள், “அற்பம்”, “வாஸஜநேயி ஸம்கிதா. (c) (உரிச்சொல்) “பல்குன்” = கபில நிறத்த. மேற்கூறிய இரு வேதநூல்களிலும் தோன்றும். இத்திராவிடத்தினின்று எடுக்கப்பெற்ற சமஸ்கிருதப்பதங்கள். (d) “பங்குநீ” = பங்குனித்திங்கள், 4-ம் சங்கவேதநூல்: அத்தர் வேதம். (e) “பல்குநீப் பூர்ணமாலை” = உத்தரப் பங்குனிப் பெளரணை கைத்திரீயஸம்கிதா. இவை எம் அட்டவணையில் 60-64-ம் சங்கத வேதப் பதங்கள், திராவிடத்தினின்று ஆரியத்திற்கு ₹,800-900ம் (கி. மு.) ஆண்டுகளில் இறங்கியவை. இதின் பிறப்பு “காய்ந்த புல்”. பங்குனி காய்ந்த புல்லின் முதற் திங்களாதலின்.

(2) “பீலாத்தாஸ்.” அகநாநாறு என்ற சொல் தமிழிலக்கியத்தில் “புல்” ஆறடி மூங்கிலையும் குறிக்கின்றதே. ஆன்றினால், (செ. அ. பக. 2781) “புல்லா” (தமிழில்) = புல்ல (தெலுங்கு) = “ஆறடி நீட்டலளவைக்கோல்”, ஆதியில் மூங்கிற்கோல் போலும். உரோமரின் வேலாயுதம் அந்தீப்பமானதினால் அதற்கும் இப்பெயர் உபயோகிக் கப்பட்டது. இக்கருத்துக்குப்பிரேவும் எமனேவும் தமிழராவிட அகராதி (285ம் பக்கம்.) 3528-ம் இலக்கத்திற் சான்றுகின்றனர். மேலும் குடகு “பில்லி,” தெலுங்கு “பில்லு” போன்றவை புல்லையே குறிக்கின்றன. ஆன்றினால் தென் இந்திய - ஈழத்து மாவு மிகளினின்று “வல்”, “புல்” என்ற திராவிடப் பதங்களை உரோமர் கி. மு. 300-ம் ஆண்டளவில் பின்னிய கார்த்தாக்ளை வியாபாரி கள் மூலம் பெற்றபொழுது, அதைப் போலப் “பீல்” என்ற திராவிடப் பதத்தையும் அவர் எடுத்தது வியப்பைத் தராதே. “பீல்” போன்ற வேலன்தான் “பீலாத்தாஸ்.” ஆனால் நீண்ட புல்லாய

மூங்கிலைப் போல் காற்றிலிரு பக்கமும் ஊஞ்சலாடி புல்லிய, கோலை உரோமர் பீலாத்துஸ். “பீல்” ஆகிய வேலை உரோமர் “பீலும்” என்றும், அவ்வேற்படையடையோனை “பீலாத்துஸ்” என்றும் அழைத்ததிற் சற்றேனும் வியப்பில்லை.

III. தீவிதுதிகளார்க்குச் சென்றவிடமைனத்தும் சிறப்பே!

செல்லும் முன்புஞ் சிறப்பாயிற்று:

30 - 4 - 71.

இந்தியாவிலிருந்த
திரு. வித்துவான் ஆர். எல். ஆரோக்கியம்பிள்ளை தூத்துக்குடி,
(தென் இந்தியா) இவருக்கெழுதிய திருமுகத்தைப்படியுமின்,
ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

மொழியாராய்ச்சித்துறையில் மேருமலை போல் விளங்கிய சவாமி ஞானப்பிரகாசரின் சீடராகிய தாங்கள் அவர்கள் விட்டுச்சென்ற அகராதியைச் சுருக்கமாகப் புதிய முறையில் வெளியிட முன் வந்தி ரூப்பது கண்டு பெறிதும் மகிழ்ச்சின்றேன். தமிழுலகமும், மொழியாராய்ச்சி உலகமும் தங்களுக்கு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

சவாமி ஞானப்பிரகாசரின் ஆராய்ச்சி முடிவுகள், அவர்களைப் போல் பண்மொழிப் புலமையும், சொற்களை ஒப்புநோக்கி மகிழும் திறனும், மொழியாராய்ச்சியில் ஊக்கமும், நடுநிலைமை வாய்ந்த அருகில் அமர்ந்து பணியாற்றிய தங்களுக்கும் தங்களைப் போன்ற வர்க்குமே விளங்கும் உண்மை. ஏனெனில் சவாமி அவர்கள், தாங்கள் கூறியவாறு. “அரிமா நோக்கம், தவளைப் பாய்ந்து, பருந்தின் வீழ்வு” என்னும் சூத்திர நிரைகளைத் தம் அகராதியிலும் கையாண் டுள்ளார் என்ற உண்மை யாவர்க்கும் தெரிந்த ஒன்றேயாம்.

மொழியாராய்ச்சிக்குச் சவாமியவர்கள் வகுத்த எட்டுக் கட்டளை கருடன், 2, 5, 7ஆம் கட்டளைகளுக்கு மேலைத்தேச மொழியியல் வல்லு நர் எழுப்பும் தடைகளைக் குறைத்தும், விதிவிலக்குகளை ஏற்றும், சுவாமியவர்களின் பணியை உலக மொழியியல் வல்லுநர்முன் சுருக்கருகின்றமை ஒன்றே தங்கள் அரிய நற்பண்புகளையும் மொழிப் புலமையையும் காட்டப் போதுமானதாகும்.

முப்பத்திரண்டு மொழிகளில் திறமான புலமை பெற்றுள்ள தாங்கள் மூலச் சொல்லைத் துருவி, ஆராய்ந்து, அதனின்று இணைந்த சொற்களையும் கண்டு கூறும் இவ்வரிய பணியால் ‘‘உகில் ஆதியில் நிலவிய மொழி ஒன்றே: உகில் வழங்கும் மொழிகளைல்லாம் அதன் குடும்பமே,’’ என்னும் உன்மை உகில் பரவும் அந்நாளில், ‘‘ஒன்றே குவரும் ஒருவனே தேவனும்’’ என்னும் கோட்பாட்டுக்கு இணங்கும் ஒரே வரலாறுக் அல்லது காதையாக விளங்கும் ஆதியா கமத்தின் பொருளும் விளங்கும் என்றே கருதுகின்றேன்.

அந்நாள் விரைவில் வர இறைவன், தாங்கள் தொடங்கிய பணியை இனிது நிறைவேற்றுதற்குரிய எல்லா நலன்களையும், ஆற்ற ஶையும், துணையையும் அருளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

வித்துவான். ஆர். எஸ். ஆரோக்ஷிய் பிள்ளை.

IV. இவரைத் தெரியுமா?

“நிர்மலன்”:

ஒரு திங்கள் - திங்களாக வெளியிடுங் கட்டுரைகளின் - அமைப்பாகிய சஞ்சிகையில் வெளி வந்த கட்டுரை.

அதின் தலைப்பு :

“இவரைத் தெரியுமா?”

இலண்டன் மாநகரில் எம். ஏ. (சமஸ்கிருதம்) படித்துக்கொண்டிருந்த போதகர் ஒருவர், Phd செய்ய ஆசைப்பட்டார். இதுபற்றி ஆலோசனை கேட்கத் தனது பேராசிரியரிடம் சென்றார். பேராசிரியர் Alfred Master “என்ன விசேஷம்? ”என்று வினவப் போதகர் தனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வு பற்றிய விடயத்தைக் கூறினார். இலண்டன் சர்வகலாசாலையின் சிற்றறையொன்றில், 14 - 2 - 1949இன் பிற்பகல் 3 மணியளவில் பேராசிரியர், “வடமொழியால் விற்பன்னராகிய நீர் அந்த மொழியிற்றுனே ஆய்வு நிகழ்த்திப் Phd. பட்டம் பெறு சாலச் சிறந்தது,” என்றார். போதகர் தனது விருப்பம் அத வது சாலச் சிறந்தது, ” என்றார். போதகர் தனது விருப்பம் அத விருப்பம் அதன் தமிழிற் செய்ய வேண்டுமென்பதே யென்று எடுத்துரைத்தார், இதற்கு முழுதும் மாருக.

“தங்களின் தமிழ்றிவு எதுவரை? ” என்று கேட்டார் அலுபிழேற் பேராசிரியர். “தமிழில் நான்காம் வகுப்பு” என்று அமைதியாகப் பதிலுரைத்தார் எம் போதகர். “என்ன? நான்காம் வகுப்புத் தமிழுடன் ஆய்வு நிகழ்த்திப் பட்டம் பெறவா? ” என்று ஆச்சரி

யத்தோடு கேட்டார் பிராகிருதப் பேராசிரியர், Mr. Alfred Master, Mill Hill, London (North).

“முயலாது வைத்து முயற்றின்மையாலே

உயலாகா ஊழ் திறத்த என்னர்” என்ற நீதி நெறி விளக்கச் செய்யுள் ஐம்பதின் முதலிரு அடிகளைப் பதிலாகக் கூறினார் போதகர்: முயற்சிக் குறைவாற் பெறுத்தைத் தேவவிதியெனக் கூறார் சான் ரேர்” என்பதே இச் செய்யுளின் பொழிப்பாகும்.

“என்ன இது? இதுவோ ஒரு கஷ்டமான செய்யுள். இது நான் காந்தரத்துக்குரியதன்று, B. A. பட்டத்துக்கேயுரியது” என்றார் பேராசிரியர். “நான் இதனைத் தங்களைக் காண்பதற்கு 30 நிமிடங்களின் முன் - தான் என்னிடமிருந்த புத்தகத்திற் கண்டேன்” என்றார் போதகர். கண்டதை இப்படிச் சரியான சந்தர்ப்பத்தில் உபயோகிக்கக் கூடிய ஆற்றல் உமக்கு இருக்கும் பொழுது, கலாநிதிப்பட்டம் பெறுவது மட்டுமன்று, நீர் என்னைப் போன்ற பரீட்சகனுக்கவும், ஏனையோரின் கலாநிதித் தேர்வில் கடமையாற்றும் பேராசிரியராகவும் வருவீர்” என்றார் பேராசிரியர்.

இந்தத் தீர்க்க தரிசனமான வசனத்திற்கொப்ப 1962-ம் ஆண்டு முதல், சென்னைச் சர்வகலாசாலையின் கலாநிதித் தேர்வின்கண் பாரீட் ஷகராகவும், சிறந்த “தமிழ் - எனவு ஒப்பியல் - சொற்பிறப்பு இலக்கண-அகராதி”யை ஆக்குபவராகவும் இவர் கடமையாற்றி வருகிறார். இவர் தான் தவத்திருதாவீதடிகள். இப்போது இவர் இவ்வகராதி-இலக்கணத்தின் முதற் பாகத்தைத் தமிழ் மொழியில் வெளியிட்ட பின்னர் மூன்றாம் பாகத்தை தமிழிலும் 2-ம் 4-ம் பாகங்களை ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடுவதற்காக புனித பத்திராசிரியர் கலாசாலையில் திரும்பவும் வாழுகின்றார். காலை 8-15 தொடக்கம் பிற்பகல் 4-15 மட்டும் இவரை ஆங்கண் காண வருபவர்களை அன்புடன் அரவணைத்து ஏற்றுக் கொள்வார். இவரில் அநேகர் ஈடுபட்டுள்ளனர். உதாரணமாக:-

(அ) “மல்லிகை ஆசிரியர் டோமினிக் ஜீவாவின் அலுவலகம் இருப்பது 60, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ் நகரின்கண். ஆங்கண் நின்றே அவர் தம் “கலை - இலக்கிய” மாத இதழைப் பரப்புவதையாம் “அங்கண் விசம்பின் அகல் நிலா பாரிக்கும் - திங்கள்” எனக்கூறுமலே விளங்கும் இச்சஞ்சிகையாசிரியர் எம் அடிகளாரைக் கண்டும் இவரின் சொற்பொழிவுகளை செவிமட்த்து மிருத்தலின் பயனாக, தம் ‘‘மாசி 1971’’ இங்கண் ‘‘மல்லிகை’’யின் அட்டைப் படத்தைத் தாவீதடிகளுக்கு சமர்ப்பிக்கின்றனர். இதில் இலங்கையின் பிரபல படைப்பாளிகள் எழுதுகின்றமையால், தாவீதடிகளாரின்

“தமிழ் எனுவ சொற் பிறப்பு - ஓப்பியல் இலக்கண - அகராதி” இப்படைப்புகளின்கண் தலைசிறந்த தென்பதே எம் தோமினிக் ஜீவாவின் கருத்தென்பது இயம்பாமலே விளங்குமன்றே! (ஆ) “ஸமுதாடு”, 23 - 8 - 71, பக்கம் 5, ஒடை 3 - 4, கீழ்ப்பாகம் கூடில்: “கோட்டை, ஞாயிறு, நீர்ப்பாசனத்துறைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தினர் நடாத்திய சிறப்புப் பொதுக்குழுவின்கண் வணக்கத்துக்குரிய கலாநிதி கண-அகராதி”, எனும்பிரபல்ய சீரிய சிறந்த முதல் நூலின் ஆக்கத்திற் கான முயற்சிக்கு ரூபா 2,000 கலாநிதியின் அச்சகத்திற்கு வழங்குவதை தென்த் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இம்முயற்சிக்கு இயக்கரீதியில் தென்த் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதுவே இதைத் தொடுக்கப்படும் முதலாவது பெரிய தொகை இருவே. இதைத் தொடர்ந்து ஸமுத்தய மற்றைய கழகங்களும், சங்கங்களும், தனிப்பட்ட வர்களும் இந் நிதிக்கு தம்மாலியன்ற உதவியளிக்குமாறு விண்ணப் பிக்கப்பட்டனர். இத்துடன் தாலீதிகள் நீண்ட ஆயுள் பெற்றுத் தமிழ்த் தொண்டினைத் தொடர்ந்து ஆற்ற இறையருள் அவரை அடைவதாக என்றும் பிரார்த்திக்கப்பட்டது. ”என்பதைக் காணலாம்.

(இ) தனிநாயகமடிகளின் மருமகள் “நிர்மலா”, “ஸழநாடு”, 19 - 9 - 71, பக்கம் 7, 10): மொழி ஆய்வின் மூலம் இன் ஒற்றுமை கானும் தாலீதடிகளார். “32 மொழிகளில் பாண்டித்தியமுடைய நன்மை பயக்கும் என்கின்றனர்.” இவ்வண்ணம் இவ்வகராதி நமிழூக்க சொற்பதற்கவசியமே என விளக்கிப் போந்தனர். தமிழூக்க சொற்பதற்கவசியமே என்கின்றனர். நிர்மலா, வண. கலாந்தி தாலீதடிகளாரின் 3 - 8 - 70இன் கோப் பாய்ச் சொற்பொழிவைச் செவிமுடுத்த பின்றை, அத்தினம் 62 கோப்பாய்ப் பெருங்கலாசாலை மாணவிகள் ஒருங்கே இவரின் முதல் நூலை வாங்கினர். இப்போதோ 963 பிரதிகள் விலையாயின. நிர்மலாநாதன் வண. கலாந்தித்தனிநாயகம் அடிகளாரின் மருமகளாவர்,

“தமிழ் வளர்க்கும் தீருப்பணியில் தமிழ் மனிவர் தால்து அடிகள்.”

“குதந்திரன், 27 - 12 - 70.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரார் தொடங்கிய நொண்டினை முடித்து வைப்பதற்கு இடையறை உழைக்கிறார் இவர் ‘உலையா முற்றிகளை கண விழின் வலிசிந்தும் வன்மையுமின்டே’ உலகத்தை மறந்து, உற்றரூர் பெற்றுரை மறந்து எங்கேயோருவரின் மூலையின்கண் கால மெல்லாம் அந்தக் கடவுள் நாமத்தையே உச்சரித்து உயிரைப் போக்கிய துறவிகளின் வரலாறு

கள் பல பல்வேறு மொழிகளிலுள். ஆனால் தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் துறவிகளின் தமிழ்த் தொண்டு அளவிடற்கரிய தொன்றுகும். அவை போதனையாக இருந்தாலும் தமிழ் இலக்கியச் சாதனையாகத் திகழ்கின்றமை யாம் காண்டல் கண்கூடு.

துறவறம் பூண்ட இளங்கோவின் சிந்தனைக் கருவுலம் தான் கிலப் பதி காரம் எனக் காண்கிறோம்; மதுமாற்றம் செய்யவந்த வெள்ளைக் காரத் துறவியாம் வீரமாழுணிவரின் இலக்கியப் பெட்டகம் தான் தேம்பாவணியெனப் பார்க்கின்றோம். ‘‘தேமதுரத்தமிழோசை உலக் மெலாம் பரவு’’ அயராது உழைக்கும் துறவி தனிநாயகத்தின் தொண்டுதனை இன்று கண்டும் கேட்டும் களிப்படைகின்றோம்.

இவ்வாறு துறவிகளின் தமிழ்த் தொண்டு இலக்கியப் படைப்புடன் மட்டும் நின்ற காலையில் தமிழின் பாரம்பரிய வரலாறு, அதற்கும் உலகமொழிகள் அனைத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு, இவை தக்க சான்றுகளுடன் நிருபிக்கப் படல்வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒர் துறவியின் சிந்தனையில் ஊற்றெறுத்தது: அவர்தான் அடிகள் ஞானப்பிரகாசியார். ஆனால் அன்றையின் ஆராய்ச்சி முற்றுப்பெற முன்பே காலன் அவரைக் கவர்ந்து சென்றுவிட்டான்.

மாமேதை தாவிதின் மொழி ஆராய்ச்சி

கலங்கினால் தமிழ்த்தாய். சுவலை கொண்டது தமிழ்க்கூறும் நல் மூலகம். ஆனால் கலங்கிய தமிழ்த்தாயின் கண்களுக்கு, யாழ்ந்துகரின் எங்கோ ஒரு மூலைதனில், சின்னஞ்சிறு அறையிலே தன்னந்தனியனுக் கடதோ பழும்பெரும் சுவடிகளைப் பலவேறு மொழி ஏடுகளைப் புரட்டிய வண்ணம், சிந்தனையே உருவாகச் செயலாற்றுகின்ற வெண்ணிற ஆடைதறித்த கத்தோலிக்க மதக்குரவரின் தோற்றம் சற்றே உணர்வையும், உற்சாகத்தையும் அளித்ததெதனின் வியப்பன்று; அவர்தான் கலாந்தி தாவீது அடிகள்.

அவர் என்ன அப்படி ஆண்டவரின் வரலாற்றை ஆராய்கின்றாரா? அன்றேல் பக்தர்கட்டு பரலோகத்தைக் காட்ட ஓர் குறுக்கு வழி காண முயற்சிக்கின்றாரா? ஆம்! அவர் ஆராய்ச்சிதான் செய்கின்றார்? ஆனால் அதுவோ மொழியாராய்ச்சி. அடிகள் ஞானப்பிரகா சியார் தொடக்கி வைத்த அரும்பெரும் ஆராய்ச்சியை முடித்து வைக்க முயலும் தீரப் பெருமுயற்சி இவரின் இதுவே.

கல்தோன்றி மணதோன்றுக் காலத்தே முன் தோன்றிய முத்த மொழி என்றதொரு தமிழ்ப் புலவன் கூற்று. இக்கூற்றநுணை ஏன்

பிக்க, பல்வேறு உலக மொழிகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கி ஒரு புதிய வரலாறு படைக்க முயலும் புது முயற்சியே இவரின் முக்கிய முயற்சியாகும்ன்றே!

“உலக மொழிகள் அனைத்திற்கும் தமிழே தாய்” என இம்மொழி மேற் தான்கொண்ட பற்றால், பாசத்தால் கூற முனையும்சாதாரண தமிழ்ப்பித்தன் அல்லர் கலாநிதி தாவீது அடிகள். உலகநாடுகள் பல சென்று, பல்வேறு மொழிகளைப் பயின்று, தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சியில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்று, 32 மொழிபடித்த மாமேதையே தாவீதடிகள்.

32 மொழிகற்ற பன்மொழிப் புலவர்.

ஒரு மொழிமட்டும் தெரிந்த ஒரு மனிதன் “யாமறிந்த மொழி களிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணேன்ம்” எனின், சிரிப்பார் சிலர், பழிப்பார் பலர். ஆனால் மொழியாராய்ச்சியுள் புகுந்து, அதன் வரலாற்றை, பிறப்பிடத்தை உலக மொழிகட்டுள்ள முதுமொழி எது எனும் கருத்தை அறியத் துடிக்கும் அடிகள் தாவீதே முப்பதிற்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்ற ஒரு பன்மொழிப் புலவர். இவ்வாறு 32 பல்வேறு மொழிகள் தெரிந்தகாரணத்தினால் தான், அவர் தன் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியின் சிறப்பிலோ, அழகினோ, முதுமையினோ, இளமை குன்றுத் திறனை, மற்றைய மொழிகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும் திறனுடைய வராகத் திசைகின்றார்.

இன்று அன்னுரின் அரும் பெரும் முயற்சியின் முதற் படைப்பு ‘சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி’ என்ற தலைப்பில் அச்சவாகனம் ஏற்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு தமிழ் அறிஞர்கள் பெருமைப்படுகின்றனர்.

அடிகள் தாவீதும் தனது முயற்சியில் தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டேயிருக்கின்றார். முதுமை நிலையடைந்துங்கூட. அவர் பல மொழிகளைப் படித்துக் கொண்டே தன் ஆராய்ச்சியில் இடுக்கண் நடுவண் முன்னேற வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் ஏது? அவர் மலிந்த, எனிய இலகுவான், நாவலையோ, அன்றேல் ஓரினிய கவிதைத் தொகுப்பையோ உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை; அதற்குப் பதிலாக, மொழிகளின் பிறப்பு வளர்ப்பைத் தேடித்துருவி. முது மொழி, அதுவும் முதலமொழி, எதுவெனும் அரும்பெரும் முயற்சியில் அவர் ஈடுபட்டுக் கொண்டேயிருப்பதாகும் இதின் நியாயம்.

சிறந்த பணிபுரியும் சிந்தனையாளர்

இத்தகைய உன்னத பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் துறவி தாவீதின் இலட்சியம்தான் உயர்ந்துதெனில், அவர் உள்ளாறும் அவ்வாறேயெனின் வியப்பன்று. கவலையுடன் தன்னைக் காணவரும் ஏழையின் கண்ணீர்த் துளிகளிலே அவர் கடவுளைக் காண்பார். ஏழையையில் வாடும் எளிய மக்களின் இலலங்கள் தோறும் சென்று, அவர்கட்டு ஆறுதல் கூறுவதால், ஆலயத்தில் புகுந்து ஆண்டவனேடு அளவளவு வெது போன்ற மகிழ்ச்சியையும் “வருந்திச் சுமை சுமப்பவர்களே என்னன்டை வாருங்கள்”, என்ற யேசுவின் கூற்றை நிறைவேற்றுகிறோம் என்ற திருப்தியையும் இவர் பெறுகிறார் போலும். பஞ்சனையில் படுத்து, பகட்டான் காரிலே பவனிவந்து மதபோதனை செய்யத் தெரியாத இம்மதகுரவர் அனிந்திருக்கும் வெள்ளோநிற அங்கியின் எண்ணற்ற பொத்தல்களே இவர் மக்களோடு ஏழையைக்கு வாழ்கின்ற மதகுரவர் என்பதை எடுத்துரைக்கும்,

மட்டுலயத்தில் மாடமாளிகைகளிலும் கம்பீர கட்டடங்களிலும் மட்டும் ஆண்டவன் தொண்டு முற்றுப் பெறுவதில்லை; வீதியோரத் திலே, வேலிக்கரையினிலே, மரநிழல்களிலே, மாடாக உழைக்கும் மனிதப்பிறவியின் சிறு குடிசையிலே, சேரியிலேகூட ஆண்டவன் அடியானுக்கு வேலையுண்டு என்பதை எடுத்துக் காட்டும் ஓர் இனிய துறவிதான் தாவீது என்பதை எவரும் மறுப்பாரில்லர்.

கால்நடையாக நடந்து சென்றே, கடவுளுக்கும்: நாட்டுக்கும், மொழிக்கும் அரும் தொண்டாற்றும் இத்துறவி, புரட்சிக் கருத்துக்களாலும், புதுமைக் கொள்கைகளாலும் கவரப்பட்ட இன்றைய இளைஞர்களின் உள்ளத்தினிற் சாந்தமான புரட்சித் துறவியாக இடம் பெற்றுள்ளார்.

இத்தகைய துறவி இன்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பணியானது இவரின் வாழ்நாளிலேயே முற்றுப் பெறுமாயின், அது உலகு வாழ் ஆறுகோடி தமிழ் மக்களுக்கும் பெருமை தரும் நிகழ்ச்சியாக அமையும் எனின் வியப்பன்று. இதற்காக இறைவனை அநுதினமும் இறைஞச்வோமாக!

இது தோன்றி 4 நாட்களுள் தாவீதடிகளின் தமிழெழுவ சொற் பிறப்பொப்பியல் இலக்கணவகராதியின் 1-ம் பாகம் தோன்றிற்று. 3-ம் பாகம் தமிழில் 1972 ஆமரண்டில் வெளிவரும். 2-ம், 4-ம் பாகங்கள் 1971, 1972 ஆம் ஆண்டுகளில் ஆங்கில, தமிழ், சிங்கள

சமஸ்கிருத எழுத்துக்களில் வரையப்பெற்று வெளியிடப்படும். ஒவ்வொரு பாகமும் 10 ரூபா; ஆனால் நான்கு பாகங்களையும் ஒருங்கே வாங்கின், 30 ரூபா, இப்பண்ததை 31.12.71க்கு முன் புனித பதி திரிசியார், யாழ் நகரில் வாழுமவர்க்கனுப்பினால் The Money must be made payable to him in cash at the சண்டிக்குழி Post Office; if a Cheque, it should be crossed ‘‘and Co’’ His address is; Rev. Fr. H. S. David, St. Patrick's College, Jaffna.

VI ‘‘32 மொழிகளில் பாண்டித்தீயமுடைய அடிகளார் தும் ஆய்வுகள் மொழிக்கும் தும் தூய்நாடாகிய முழு சமத்திற்கும் பெறும் நன்மை பயக்கும் என்கின்றனர்”

ஸ்ரீநாடேஷ்வரமலர் ஞாயிற்றுக்கிழமை 19 - 9 - 71.

மொழி ஆய்வின்மூலம் இன ஒற்றுமை காணும் தாவீதாகள்.

‘யாமறிந்த மொழிகளிலே கமிழ்மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணேம்’ இது தான் – ஒருமொழி, இருமொழி தெரிந்த நம் மிற் சிலர் எழுத்தில் வடிப்பதும், மேடையில் முழங்குவதுமாகும். ஒரு சில மொழிகளை மட்டும் தெரிந்த அதுவும் பூரணமாகத் தெரியாத, நமக்கு பாரதியின் இந்தக் கூற்றை அர்ப்பணிக்கலாமா? பல் வேறு மொழிகளில் பாண்டித்தீயம் பெற்று அவற்றை அலசி ஆராய்ந்தவர்கள் பாரதியின் இக்கருத்தைக் கூறும் போதுதான் நாம் உண்மையை சந்தேகமின்றி உணர்ந்து கொள்கிறோம்.

32 மொழிகளைக் கற்றவர்:

இவ்வாறு பல்வேறு மொழிகளைக்கற்று அவற்றுள் தமிழின் இனிமையே மேலெனக்கண்ட அறிஞர்கள் சிலர் எம்மத்தியில் இருக்கத் தான் செய்கின்றார்கள். இவர்களில் ஒருவர்தான் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழ்கராதை செய்கின்றார்கள். இவர்களில் ஒருவர்தான் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழ்கராதையை வெளியிட்டுள்ள வண. பிதா. தாவீதாகள். மிக எளிமையானவர், குழந்தையுள்ளங்கள் கொண்டவர். ஆழ்ந்த அறிவால் ஆழமான ஆற்றின் அமைதி அவர் முகத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறது. அன்பே உருவான அடிகள் அன்பும் தனென்கொருமொழி, எனவேதான் 33 மொழிகளைக் கற்றுள்ளதாகக் கூறுவார்.

‘‘32 மொழிகளில் பாண்டித்தீயம் பெற்ற இவர் தமிழை என்தேர்ந்தெடுத்தார்? இவரது தமிழ்ப் பணிக்கு ஊக்கம் அளித்தவர்கள் யார்? இவரது அகராதியால் ஏற்படப்போகும் பெரும் நன்மையென்ன? இவரது ஆராய்ச்சிகளால் பயன் என்ன?’’ என்பன போன்ற பல கேள்விகள், அடிகளைப்பற்றி அறிந்த நாட்தொடக்கம், என் சிந்தனையில் சுழன்று கொண்டிருந்தன.

இக் கேள்விகளுக்கு விடை கானும் அவாவால் உந்தப் பெற்று, சமீபத்தில் தாவீதாக்களை சென்ற பற்றிகள் விடுதியில் சந்தித்தேன். சந்தித்த மாத்திரத்தே என் சிந்தனையில் சிதற்றித்த கேள்விகளை அவரிடம் கேட்டுவிட்டேன். புன்னகையோடு அமைதியாக, இரத்தினச் சுருக்கமாக, இவற்றுக்குப் பின்வருமாறு பதிலளித்தார் அடிகள்.

வித்திட்டவர் ராணப்பிரகாசர்:

எனது தமிழ்ப்பணிக்கு வித்திட்டவர் நல்லூர் சவாமி வண. ஞானப்பிரகாசர், இவரால் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழ்கராதை தொடரவிழைந்த நான் இலக்கணமொழியியல் ஆராய்ச்சிகளை 9 பாகங்களாக வெளியிட இருக்கிறேன். இவற்றில் 2-ம், 4-ம் 6-ம் 8-ம் பாகங்கள் தமிழில் மட்டுமன்றி, நம் சகோதரர்களான சிங்கள மக்களும் புரியும் வண்ணம் இன்று நம்மிடையே பொது மொழியாக விளங்கும் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவருகின்றன. 1-ம், 3-ம், 5-ம் 7-ம் பாகங்கள் தமிழ்மொழியிலேயே வெளிவருகின்றன. ’’

தனிச்சிங்களாத்தில் ஒருபகுதி:

‘‘இப்பாகங்கள் முறையே தமிழ், சிங்களம் ஆதிய மொழிகளை ஆராய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 9-ம் பாகம் தனிச்சிங்களத்திலேயே எழுதப்படும். இன்னும் 40 வருடங்களுக்குள் அநேக கவர் ஆவர் என்பதே என் துணிபு; ஏனெனில் தமிழினரி சிங்களம் முழுதாக விளங்காதே! இவ்விரு மொழிகளையும் ஆராய்ந்தால், திராவிட சொற்கள் இரண்டிலும் கலந்திருப்பதைக் காணலாம். சிங்கள மொழியானது சில தருணங்களில், இன்றைய தமிழ் மொழி யைவிட, பழைய தமிழாகிய தாமீழத்திற்கு நெருங்கிய தொடர்களாலேயே எப்பதம் ஆரியம், எப்பதம் திராவிடம் எனக் கூறமுடியும்:

1956-ம் ஆண்டில் சிங்களவர் “அப்பே ஆண்டுவை” என்று தம் அரசாங்கத்தை அழைத்ததை நோக்கினால், இதில் “ஆள்” என்னும் தமிழ்ப்பதம் இருப்பதைக் காணலாம். இது தாமிழ்மே என்பது வெளிப்படை ஆனதினால் சிங்களவர் திராவிடம் பேசுகின்றனர். இதுபோலவே தமிழில் அரசாங்கம் எனும் பதத்தைப் பார்த்தால் “அரசு” எனும் வடமொழிச் சொல் இருப்பதைக் காணலாம். தமிழர் ஆரியம் பேசுகின்றனர்.”

இன ஒற்றுமைக்கு அடிகோலும்:

“எனது இந்த மொழி ஆய்வால் என்ன நன்மை என்று கேட்டால் கள்ளவா? எனது இந்த ஆய்வு நம் நாட்டில் பெரும் பயணத் தரப்போகின்றது. பயன் மொழிக்கு மட்டுமென்று, சிங்களத்தமிழ் இனத்துக்கே நல்ல பயன் அளிக்கவிருக்கிறது, எனது ஆய்வு சிங்களத்தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கும் உள்ள நெருங்கிய உறவை எடுத்துக் காட்டி, இரு இன உறவுக்கு வித்திட்டு தேசீய ஒற்றுமையைக் கொண்டுவரவல்லது.” இவ்வாறு துணிவோடும், நம்பிக்கையோடும் கூறிய வண. பிதா தாவீதடிகளை நோக்கி, ‘‘பல்வேறு மொழிகளைக் கற்க வேண்டும் என்னும் அவா பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டதா? அல்லது, சிறு வயதிலேயே உண்டானதா?’’ எனக் கேட்டபோது, அடிகளார் இங்ஙனம் உரைத்தனர்:-

மொழிகளைக்கற்றும் விருப்பு:

14 வயதுச் சிறுவனாக இருந்தபோதே என் தந்தையினது தூண்டு தலினாலும், உதவியினாலும், நான்கு மொழிகளைக் கற்க ஆரம்பித்தேன். வண. பிதா. ஞானப்பிரகாசர் ஆர்வமுட்டியதினால் என் நாட்டம் மேலும் பல மொழிக்கல்வியில் சென்றது.

1936ம் - 49.ம் ஆண்டுகளில் பாளி - பிராகிருத - சமஸ்கிருதத் தில் பாண்டித்தியம் பெற்றேன். இந்தியாவில் பம்பாயில் கல்வி பயிலும் போது, யேசு சபையின் திலகமான ஹெராஸ் அடிகளின் தூண்டுதலினாலும் புத்திமதியினாலும் இந்திய சர்த்திரத்தில் ஈடுபடுவதற்கும், மொழியில் ஆராய்ச்சியைத்தேடி அதில் பாண்டித்தியம் பெறுவதற்கும் அவரின் தோழமை ஏதுவாயிற்று. அடுத்து பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளாகும், நான் லண்டன் செல்வதற்கும், மேலும் இத்துறையில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் ஊக்கமளித்தார். நான் சரித்திரத்தில் பெற்ற பாண்டித்தியமே சொற்களை ஒழுங்குக் கிரமாக அமைப்பதில் திறமைபெற உதவியாக உள்ளது.’’ எனச் சுருக்கமாகத்தான் கல்வி பெற்றமையை எடுத்துக் கூறினார்.

1936-ம் ஆண்டு ஆங்கில சாம்ராச்சியத்தினால் நடாத்தப்பட்ட ஜரோப்பிய சரித்திரப் பரீட்சையில் முதலிடத்தைப் பெற்றதோடு பொருளாதாரப் பாடத்திலும் தங்கப்பதக்கம் பெற்றவர் இவரே. அடிகள் ஏனைய நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களை இப்பரீட்சையில் தாண்டினார்.

அகராதி பற்றி:

வண. பிதா ஞானப்பிரகாசரின் பணியைத் தொடர்ந்து இவர் செய்யினும், அகராதி வெளியிடும் மூறையில் அநேக வேறுபாடுகளை ஒருங்கே, இவக்கண அகராதி விதமாகக் கற்பித்தும், சென்னைத் தமிழ் அகராதி, சிங்கள அகராதிகளைத் திருத்தியும், எடுத்தாளப் படும் சொற்களை எந்தெந்த சிங்கள - தமிழ் நூல்களில் தோன்று வன என்று காட்டியும், வரிசைக்கிரமாக காலத்தின் மாற்றத்தால் இப்பதங்கள் அடைந்த மாற்றங்களை எண்பித்தும், ஆராய்ச்சி மூலம் ஞானப்பிரகாசர் அத்துடன் படிப்போர் இலகுவாகப் புரிந்து கொள் நூம் வகையில் சொற்களுக்கு உதாரணமூலம் விளக்கமும் பெயரும் சொற்களை ஆராய்வதனால், இதற்கு ‘‘லீலா’’ எனும் பெயரே பொருந்தும்.

நல்வழிகாட்டி:

நந்த ஓர் இனத்தினரும் மொழியும் கலை கலாச்சாரமும் வளர்ந்தால்தான், அந்த இனம் வளரும். மொழிவளர்ச்சிக்கும் மொழி ஆய்வுக்கும் தன்னை அர்ப்பணி த்துள்ள வண. தாவீதடிகளரின் இவ்வரும் பணி நம் இனத்தைக் காக்கவல்லது. நாமும் நம்மொழியும் நமக்கொரு நல்வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

பேட்டி கண்டவர் நிர்மலா நாதன்,

வண. கலாநிதி தனிநாயகமடிகளின் மருமகள்.

VII. ‘தூமிழமும்’ ‘தமிழ் - சிங்களமும்.’

“தூய்மொழியும் அவளின் இரு சிறந்த புதல்விகளும்.”

இரு சிறுராய்வு: கலாநிதி தாவீதடிகளார் நடாத்திய போட்டி: இஃதில் பங்குபற்றின நச்சினார்க்கியீர் எழுதுகின்றனர். இவ்விரு மொழிகளுள், அஃதாவது தற்போது வழங்கப்படும் தமிழ் சிங்கள மொழிகளுள், யாது அநேகவநேக விடங்களில்

தாமிழ்த்துடன் கூடுதலாய அண்மையில் இப்பொழுது இருக்கின்றது? இதை ஆராய இவ்வாண்டின்கண் (1971) தாவீது அடிகளார் கொழும்பு மாநகரில் கூட்டிய பேரவையும், நடாத்திய போட்டியும் ஆயிடைப் பங்குபற்றின ஒருவரால் ஈங்கண் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. திருவனந்தை சந்தரம்பிள்ளை இயற்றிய “மனைன்மணி” எனும் நாடகத்திலிருந்து எடுத்தாளப்படும் “பா” அன்றேல் செய்யுள் இவ்வரலாற்றுக்குச் சிறப்புப்பாயிரம்போல் அமைவதாக! “பல உயிரும் பல உலகும் படைத்து அளித்து துடைக்கினும். ஓர் எல்லை அறு பரம்பொருள், முன் இருந்தபடி, இருப்பதுபோல், கன்ன ஒழும் களி தெலுங்கும் கவின் மலையாளமும் துஞ்சுவும் உன் உதரத்து உதித்து எழுந்தே, ஒன்றுபல ஆயிடினும் ஆரியம் போல் உலகவழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதையா; உங்சீர் இளமைத் திறம் வியந்து, செயல் மறந்து, வாழ்த்துதுமே! ”

றத்தில், அண்மையில், ஒரு நாட் காலை 3 மணித்தியாலங்களாக இரு திறத்தார்களுக்கும் ஆங்கில சமஸ்கிருத, பாளி, பிராகிருத சிங்கள, தமிழ் மொழிகளில் ஒரு நீண்ட சொற்பொழிவை இவ்வடிகள் ஆற்றிய பின்றை ஒருபோட்டியும் நடாத்தினர். “apita demala epaa.” + (அபி. (ட்) ட தெமள ஏ (பு) பா) என இயங்பிய அதே சர்வகலாசாலையின் சிங்கள மொழிப் பேராசிரியர் சென்நாயக் காவையும் அவ் வவைக்கு சமூகம் அளித்த பண்டிதர் கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களையும் இரு மொழிகளில் போட்டித் தலைவர்களாக தாலீது அடிகள் நியமித்தனர். இக்குழுவுக்குத் தலைவர் ஒரு சிங்களப் புத்த குருக்களாகிய கலாநிதியே. இப்போட்டியை யானுங் கண்டு உரை களனித்தையுஞ் செவிமடுத்தேன். இங்கலாநிதி சில எச்சரிக்கை களை இனிதே இயம்பினார். அதில் நடந்தவற்றை அச்சிங்களாக் கலாநிதி யாகிய குழுத் தலைவரின் சொற்களிலேயே யான் கூறுகின்றேன்; கேள்வின்.

முதலாவதாக தமிழ் மக்களே, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் யான் நும் இனிய மொழியைப் படிக்கத் தொடங்கினேன். எம் அறிலுமினிய சிங்களத்தை இன்னும் கூடுதலாக விளங்கிக் கொள்வதற்காகவே இம்முயற்சி பயனற்றதன்று என யான் நம்புகின்றேன். சிங்களா “ ‘ (அ) எனு மெழுத்தின்கண் ஆரம்பமாகுஞ் சொற்களைச் சிங்கள அசராதிகள் அடைகவற்றின்கண் புரட்டிப்பார்த்தேன்; ஆனால் இவற்றின் தொல்கருத்துக்களோ அவற்றில் தோன்று: இவை அணைத்தும் சுத்த சூனியமாகவே இருந்தன. தமிழ்கராதிகளைப் படிப்படியாய்ப் பார்த்த பொழுதோ, இச்சிங்களைப் பதங்களின் தொற்பொருள் முழுவதும் விளங்கிறற்று. ஆனதினால் தாவீது அடிக்களாரின் “சிங்களம் படிக்க விரும்புவன் எவனும் முதன் முதல் தமிழ் மொழியைக் கூட்டறக் கற்றல் வேண்டும்” என்னும் சுற்று வாய்மை உடைத்தே என யான் நாள்வாயும் கண்டு வந்தேன், நனி உணர்ந்தேன். இங்களுமே செப்பினர் அக்கலாநிதிப் புத்தக குருக்கள்.

இரண்டாவதாக: இரு மொழிகளையும் பேசுவோரே, நீங்களே பார்க்கியவான்கள். ஏனெனில் Switzerland, Luxembourg அன்றேல் Luxembourg என்னும் நாடுகளில் பல வாரங்களாகத் தங்கினேன். சென்ற ஆண்டில் அவற்றில் German, French எனும் இரு மொழி கரும் ஒருங்கே வழங்கப்படும். அங்குணம் அடுத்தடுத்த வசங்களில் முதல் ஒன்றையும் அடுத்ததில் மற்றவைதையும் அவர் வழங்கும். ஒருவனையான் “நின் சொந்த மொழி என்னே?” என வினாவினாலேன். அதற்கு அவன் இரண்டும் தான்’ என்றான். உந்தாய், நீ குழந்தையாய், இருப்பும், எந்த மொழியில் உண்ணுடன் கதைத் தன்ன்? ’ இரண்டிலுந்தான். என் தந்தை சுகோதரர் சுகோதரிகள்

அன்வரும் உங்னனமே! நீயிரும் இலங்கையில் இவ்வண்ணம் நும் இரு மொழிகளையும் வழங்குவதின்றே' என வியப்புடன் அந்நாட்டி னவன் என்னை வினவினன்.

முன்றுவதாக:- சிங்கள அன்பர்களே, உன்மையில் எம் மொழி சிங்கள மன்று. அஃது “சி எனுவம்,” “சீர் என்று” அன்றேல் “சிறப்பான எனுவமொழி.” தொற் காலத்தில் “எழுவம்” அஃதாவது சமூத்தின்கண்.” “எழின் நாட்டின்கண்” இலங்கையில் ஒரு மொழி. மட்டுமே வழங்கப்பெற்ற பொழுது, இவ்வெளுவமே யாவரும் இயம் பிய மொழி. இது தாமிழத்திற்கும் மெஸௌபொத்தாமயியாவின்கண் கி. மு. 3,600ம் ஆண்டு தொடங்கி கி. மு. 1,500ம் ஆண்டு வரை இயம்பப் பெற்ற கூமேரியத்திற்கும் மிக அன்மையான மொழி எனத் தண்ணெத் தானே தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. யான் அதைத் தடை செய்ய அநேகந் தரம் தெண்டித்தேன். “சிங்களமே, சி எனுவமே நினைக்குத் தாமிழமோ, தமிழோ, வேண்டா; நீ ஆரியத் துடன் இன்னுயில் கொங்க!

அதின் இரு மூலைகள் நாப்பண் தங்குக! ” இங்ஙனம் யான் கூறியும், மாது சி என்பாளின் நூலில் நல்கினோ நீத்து கண்ணகியின் பால், திரும்பும் கோவலைஞக் கடுப்ப. “சி எனும் தாமிழத்துடன் தொடர்பு கொள்ளக் கங்கணங்கட்டி நிற்கின்றதே! இப்பொழுது மட்டும் அன்று: சராயிரம் ஆண்டுகளாக இங்ஙனம் இயல்கின்றதே; இதற்கு ஒரு பிடிவாத வருத் தம் போலும்! இப்பொழுது மட்டு மாலில் யாம் மிகுவாய் முயன்று எம் உயலா ஏயற்சியினால் இதைத் தடுப்பதில் சிற்கில வெற்றிகளைப் பெற்றினும் பெறலாம். என் பெற்றப்பா பிறக்குஞ இது நடந்திருந்தால் யான் எங்ஙனம் இதைத்தடுதல் இயலும்? என்னையும் மன்னிக்க வேண்டும்; எம்தாய் மொழி யையும் மன்னித்தல் சால் புடைத்தே! இங்ஙனம் இவர் இயம்புழி அவர்களிற் சிலர் “ஓருதாரணம் கூறுமின்” என இவரை மன்றுடினர். அதற்குக் கலாந்தி இதைக் காட்டினரான்றே? பரணர் இப்பற்றிய அநானாற்றின் 76-ம் செய்யுளின் 11-ம் அடுவின்கண்’’ சிறைபறைந்து உரை இ’’எனுந் தொற்பதங்கள் தோன்றும். இவை இப்போல்தய ‘‘தமிழ்’’ அல்ல: இவை ‘‘தாமிழம்.’’ தமிழ் மொழியின்கண்ணே ‘‘காவிரியாற்றின் கூரயினை மோதிப்பரவி’’, என இவற்றை மொழிபெயர்க்கலாம். நுமக்குத் தமிழ் மட்டுமே விருப்பமன்று: ‘‘தாமிழத்துடன் நுமக்கு யாதுங் கோபம் இன்று என எமக்குத் தெரியு’’.

அங்ஙனம் அன்றே? ” என அவர்களை வினவினர், இதற்கு அவர்கள் புன்னைகையுடன் கூறியதாவது: அன்பார்ந்த ஆசிரியரே, புத்தகுருக்களே, தாமிழத்தின் பெயரை இன்றுதான் முதற் சேட்டனம் யாம். அங்ஙனம் இஃதிருப்ப, அத்துடன் யாம் சினம் கொள்வது

எங்ஙனம்? இதற்குள் அவைத்தலைவர் சில தமிழர் மறு பக்கத்தில் வீற்றிருப்பதைக் கவனித்து, ‘‘சிங்களவரே, தமிழரே, வாரீர். சிறு போட்டி வைப்போம்; ஈற்றில் பரிசும் அளிப்போம். நும் இரு மொழிகள் நடுவன்யாதில் இம் முன்று பதங்களும் இருக்கின்றன? அதுவே போட்டியாகும் என இனிதே வினவினர் புத்தகுருக்கள் ஆசிய தலைவர். உடனே பேராசிரியர் சேண்நாயக்காவும் பண்டிதர் கிருஷ்ணபிள்ளையும் முன் வந்தனர் இப்போட்டியிற் பங்குபற்ற.

‘‘முதலாவதாக, பண்டிதர் கிருஷ்ணபிள்ளை ‘‘தாமிழத்தின்கண்’’ ‘‘பறை’’ என்பது மோதுதல்தான். ஆனால் தாலீது அடிகளாரின் ‘‘லீலா காதையின்’’ ஸஆம் பக்கத்தின்படி இப்பதம் 9 மடி ஆகு பெயராகத் திரிபு பெற்று, தமிழில் மோதப்படும் இகைக் கருவியைக் குறிக்க வல்லதாயிற்று. தாமிழத்தின் இறுதி நாட்களிற்குனே, கிறீஸ்து பெருமான் இவ்வலகத்தில் அவதரித்த நாட்களிற்குனே, அகநானாற்றின் 15 : 4 இல் ‘‘பறைக்கண்பீவி’’ என வருதலை நோக்குமின்: ‘‘பறைபோல வட்டமான கண்கள்,’’ இங்ஙனம் தாமிழத்தின் இறுதிநாட்களிற் கேள்விய அகநானாற்றின்கண் 13 இடங்களில் இப் ‘‘பறை’’ இக்கருத்திற் கேள்வியிற்று. அப்பொழுது தலைவர் தமிழ் மொழிக்கு 33 புள்ளிகள் அளிக்கலாம் எனச் சாற்றி னர்.

இரண்டாவது - பேராசிரியர் சேண்நாயக்கா:- தமிழுக்கன்று, தெலுங்கு கன்னடத்திற்கே சிங்களம் அன்மையானது ஆனதினால்தமிழ்-மலையாள க, த, ப என்பன இம்முன்று மொழி களி னும் முறையே “ga, da, ba” என மாறிவரும். உதாரணமாக, தமிழ்-மலையாளத்தில் “கல்” சிங்களத்தில் “gal” உதாரணம் “gal ohya” எனவும், “தமிழ்” என்பது சிங்கள மெழி யின்கண் “demala” எனவந் திரிபு பெறுவதை நாள் வாயுங் காண்கின்றனமன்றே! “க்ச் த் ப் ற் ட்” என்பன “Suro” என முற்காலத்தில் அழைக்கப்பெற்றன. g j d b d என்பனவே இவற்றுக்குப் பொருந்திய முறையான “சொன்நத்” (Sonant) என அழைக்கப்படும் “Surd ஆசிய ‘‘ப்’’ எனுந் தமிழெழுத்து சிங்களத்தில் “Sobant” ஆகவரும்: ‘‘b’’ ஆனதினால் “பறை”யின் திரிபு ‘‘bera” என்பதே. மேலும் தமிழில் வரும் “அ” என்னும் உயிரெழுத்து அநேகந்தரங்களில் சிங்களத்தில் “எ, ஏ, என, உச்சாரணப் பிழையின் நிமித்தம், மாறுவதும் உண்டு. நீங்கள் ‘‘தமிழ்’’ என அழைப்பதை யாம் demala என அழைக்கின்றோம்: இங்ஙனம் இயம்பினர் பேராசிரியர் சேண்நாயக்கா. அப்போது சங்கத்தலைவர் ‘‘சி எனுவத்திற்கும்’’ 33 புள்ளிகளைக் கொடுத்தனர். ‘‘சி எ ஞ வ, ம, ’’ ‘‘சிங்களம்’’ என்பன ஓன்றே!

3. முன்றுவது, பண்டிதர் கிருஷ்ணபிள்ளை:-

இப்பொழுது “சிறை” என்ற முதலாம் பத்தை ஆராய்வோம். முதன் முதல் சென்னை அகராதியைப் பாருமன் அஃது இதை இங்ஙனம் விளக்கிற்று: கரை, அணை, மதில், வரம்பு, காவல், சிறைச் சாலை, அடிமைத்தனம், கங்கு களை. கங்கு களையே இங்கெய்யுளில் சிறையென்பதின் பொருள். பரவி அசன்றபோக விரும்பும் ஆள் - விலங்கு - பொருளைச் சிறுதாக்கிக் கட்டுப்படுத்துவதே ‘‘சிறை’’யென் பதின் அடிப்படைக்கருத்து.

4. பேராசிரியர் சேநநாயக்கா:-

இப்பதம் இதே பொருளிலேயே எம் இனிய சிங்களத்திலும் தோன்றும். அதுவும் பற்பலவிதமாக: - (a) கார்ட்டெர: சிங்கள-ஆங்கில அகராதி பக்சம் 233 ஆவதில் சிறுக்கேதய, Ciraatoodhaya (Ciraa-toodhaya)=Blockade தடுத்தல், சிறை’ சிறைப்படுத்தும் பொருள். இதுவே இத்தாழீஸ் செய்யுளின் பொருளுமாகும். (b) ‘‘Caesar’’ என்பதை இப்பொழுது ஆங்கிலம் ‘‘ஸீஸர்’’ என உச்சரிக்கும். அதேபோல் சிங்களத்திலும் cl (சி, si (ஸி) எனத் திரிபு பெறும். ஆகவே, அதே அகராதியின்கண், 682 ஆம் பக்கத்தின்கண், (ஸிறி), slra = Confinement = மறியல்; sirageya= Prison, Jail = மறியற்கூடம்; விறகரனவா (Sirakaranavaa =சிறைப்படுத்து; imprisonment; விறகாரயா (Sirakaarayaa) Prisoner, Captive. கைதி: (c) தாமிழ் ‘‘ச்’’ ஆரியர்களின் காதுக்கு ‘‘ch’’ எனத் தொனித்ததால், ‘‘சிறை’’ என்பதை ஆரியம் ‘‘Chira’’ என உபயோகித்தது, பல்லாண்டுகளாக மனி தனின் இயற்கை சோம்புவது. இச்சோம்புவினால் ‘‘ch’’ என்பது கால கெதியில் ‘‘ஶ்’’ என மாற்றிற்று உதாரணமாக ‘‘செட்டி’’ (தமிழில்), ‘‘ஹெட்டி’’ எனச் சிங்களத்தில் வரும். அதேபோல் ‘‘chira’’ ‘‘hira’’ எனப் பிற்காலத்தில் உச்சரிக்கப்பட்டதை இப்பொழுது நனி நோக்குமின்: - அதே அகராதியின் 7 & 4 ஆம் பக்கத்தின்கண், ஹிற, ஹிறய (hira, hiraya) அதியில் அடிமையாள், பெண்டாகச் சிறை பிடிக்கப்பட்ட இளம் பெண், ஒப்பிடுச் சென்னைத்தமிழகராதி, பக். 1465, ‘‘சிறை’’, 6-ம் பொருள்: ஆங்கிலத்தில், ‘‘young woman taken Captive to marry or to keep’’ 7 ம்பொருள், beautiful young woman worth taking captive, சிறை கொள்ளத்தக்கவள். இவ்விரு பொருள்களும் ஏந் தெளின் மிக்கச் சிங்கள இளம்மனைவிகளுக்குப் பொருந்தும். ஆனதினால் அவர்களை ஆங்கள் ‘‘ஹிற, ஹிறய’’ என அழைத்ததில் வியப்பின்றே! தமிழ் ஆடவர்களும் தம் மனைவிகளை வரைதல் செய்கின்றனர் அன்றே! ஒப்பிடுக: தொல், பொருள். 140, ‘‘வெளிப் பட வரைதல் படாமை வரைதல் என்று ஆயிரவுடு என்ப வரை

தல் ஆறே.’’ ஆனால் வரைதலின் முதற்கருத்து அடக்குதல் அன்றே? ஒப்பிடுக: தேவா. 631:1, ‘‘வனரகிலேன் புலன்கன் ஜந்தும்.’’ இப்பொழுதோ அநேகம் குடும்பங்களின் பெண்டிரே தம் கொழுநரை வரைந்து, அடக்கி, சிறைப்படுத்துகின்றனர் ‘‘Otempora,! Omores,’’ மேலும், அவ் வகராதியின் அதே பக்கத்தில், ஹிற, ஹிறவு light, Confined, Fixed. தமிழெழுத்தில் ‘‘சிற்+அ, சிற்+அவ்’’ என்பனவே: தசமீழத்தில் ‘‘சிற்+ஆ’’, ‘‘சிற்+அவ்.’’ எம் அகநானாற்றின் சிறப்பகராதியில் 60 பதங்கள் இங்ஙனமே தொல் இலக்கியங்களில் ‘‘ஆ’’ ஆகவும், மறுமுறை ‘‘அவ்’’ ஆகவும் தோன்றுவதைக் காட்டியுள்ளேன். உதாரணம் ‘‘இரா, இரவு;’’ ‘‘புறு, புறவு.’’ ‘‘நிலா, நிலவு.’’ ஆதைஞால் சிங்களம் ‘‘சிற்’’ எனும் தாதைமட்டுமன்று, ஆனால் தாமீழத் தொல்விகுதிகளையும் இதுகாரும் பேணி, பொலம் பூண்போல் பாதுகாத்து வரும்பொழுது, அதை ‘‘ஒரு திருத்தமற்ற ஆரிய, மிலேச்ச மொழி’’ என யாம் நிந்திக்கலாமா? இதன்பின் இன்னும் 16 ஹிற (hira, ஹிற) எனும், பதத்தில் தொடங்கும் சொற்களை இவ் வகராதி எமக்கு அளிக்கின்றதே: இவை அனையும் தமிழ்ச் ‘‘சிறை’’யுடன் முழுவதும் பொருந்துவன ஆகிவை. இவ் விறுவர் கூற்றுக்களைச் செவிமடுத்த குழுத் தலைவர் இன்னும் 34 புள்ளிகளை இரு மொழிகளுக்கும் அளித்தான். இப்போது ஒவ்வொன்றுக்கும் 67 புள்ளிகள் வழங்கப்பெற்றன: ‘‘உரை இ’’, என்பதைக் குறித்தே இருமொழிகள் நடவண் இனி போட்டு நடக்கப்போகின்றது.

5. பண்டிதர் கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள்:

சென்னைத் தமிழகராதியின்கண் 451 ம் பக்கத்தில் ‘‘உரை’’ எனும் விளைக்குக் கொடுக்கப்பெற்ற கருத்துகள் இவையே: தேய்தல், வீணைதல் தேய்த்தல்! பூதல் மெருகிடுகல்] சொல்லுதல், ஓலித்தல்.’’ ஆத வினால் ‘‘பரவுதல்’’ என்ற அகநானாற்றுக் காலத்தக் கருத்தில் இப்பதம் இப்போதைய தமிழில் தோன்றுவதன்று: இஃது மிகவும் இரண்டத்தக்க தொன்றுயிற்றே!

6. போராசிரியர் சேநநாயக்கா, பண்ணக்கையுடன் இயம்பியதாவது.

எம் தொல் எஙவெமாழியாகிய சிங்களத்திற்கே வெற்றி! அதைப்பற்றிச் சுற்றேனும் ஜயம் இல்லை. இஃதை நோக்குமின். மாந்தரின் மிகப் பரந்த உடற்பாகமானது மார்பு அன்றே! தன் தாயாகிய தாமீழத்தைப் பின்பற்றி, இஃதைச் சிங்களம் இங்ஙனம் அழைக்கின்றதே: uraya = Bosom தமிழெழுத்தில் ‘‘உரய்’’=மார்பு. உரஸ் தலய = Urasthalaya = The breast. Chest = மார்பு. uratl-krita Expansion, ded, பரவின urariya = Expansion, பரத்தல். uras = Expansive, Broadased, Large > Great. இவை அனைத்தும் மேற்கூறிய சிங்கள அகராதியின் 127ஆம் பக்கத்தில் தோன்றுவன். மேலும், அதின் 130ஆம் பக்கத்தின்கண் (ஊரு, Uuru)=Big, Large; ஆதியில் Broad Based, Expanded, Expansive’’.

பசவர்க்கத்தின்கண், ஆநிரையிலில் இவற்றின் ஆண்மிருகங்கள் உயர்ந்து ஓங்கி நடப்பதனால், இவற்றை “மாடு” (=பெரிய) எனத் தமிழ் மக்கள் அழைக்கும் வண்ணம். காட்டுப்பன்றிகள் நடுவண் மிகக் கொழுத்த, பருமனையை உடல்களையடைய அவற்றின் ஆண்களைச் சிங்களவர் (ஊரா, Uuraa)[=Wildboar, hog] என அழைத்ததில் வியப்பன்று. மேலும், மாணுக்கரை அடித்துத் திருத்த விரும்பிய ஆசிரியர் அவர்களின் மிகப் பறந்த உடற் பகுதியிலே அடித்தலைக் கடவுளும் மாந்தரும் கற்பிக்கின்றனர். இதைச் செந்தமிழ் அல்லுல் என அழைக்கும், உடல் அதின் மூலம் அல்கு (=தங்கு) வதனுள்ளேன்க. ‘‘பர’’ எனபதற்குச் சிங்களச்சொல்லாரு, ஆனதினால் ‘‘ஊருவ’’ என இம் முக்கிய உறுப்பினை சிங்களம் கூப்பிடும் ஆனதின் நிமித்தம் அந்த அகராதியின் இப்பக்கத்திலுள்ள (130) பதங்களின் பெரும்பான்மை ஆரியம் அன்று, தாமிழ்மே எனப் பக்கத்தில் நடப்பவனே காணலாமன்றோ!

போட்டுயின் முடிவு:

இத்துடன் எய்தியது. புத்த குருக்களான அக்குழுத்தலைவர் ‘‘சிங்கள மொழிக்கே வேற்றி! அதற்கே நூறுபுள்ளிகளை அளிக்கின்றனம்’’ எனச் சாற்றி, பேராசிரியர் சேனநாய(க)காவிற்கு தங்கப் பதக்கமொன்றை நல்கி, அதை இவரின் மார்பின்கண் அணிவித்த னர். அப்பொழுது அக்குழுவிற் பங்குபற்றின அணைவரும் மிக மகிழ்வுடன் தம் கைகளைத் தட்டி, பின்வருமாறு உயர்ந்த குரவில் ஆர்ப்பரித்தனர்;- ‘‘சீ எனுவமொழி ஆகிய சிங்களம் தமிழின் தங்கை மட்டுமன்று! அநேக இடங்களில் தமிழிலும் பார்க்கத் தன் தாயான தாமிழத்திற்குக் கூடிய அண்மையில் வாழ்ந்து, இப்பொழுதும், அங்குமே வழங்கப் பெறுகின்றதே. ஜேயோ! பாவம்! அநேக சிங்கள மக்கள் இதை உணராமல், தம் இனிய மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையே வீண் விரோதத்தை உண்டாக்குகின்றனரே!, இல்து இரங்கத்தக்க தொன்றன்றே? ஏனெனில் சிங்களம், அடிக்கடி, தமிழிலும் பார்க்கக்கூடிய தாமிழ்மே! ’’(தாவீதின் கூற்று.)’’

VIII. வண். கலாநீதி தாவீதிகளார்க்குச்

சென்ற பல நாடுகளைசூந்தின்கண் மட்டுமன்று, ஆங்கண் கலாநீதியாய்ச் செல்லும் முன்பே பறதநாட்டினிலே தானும் சிறப்பெய்தியது.

திரு, வித்துவான். ஆர். எஸ். ஆரோக்கியம்பிள்ளை. தூத்துக்குடி, தென் இந்தியா இவருக்கு 30-4-71இல் எழுதிய திருமுகத்தைப் படியுமின்,

ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

மொழியாராய்ச்சித் துறையில் மேரு மலை போல் விளங்கிய சவாமி ஞானப்பிரகாசரின் சீடராகிய தாங்கள் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற அகராதியைச் சுருக்கமாகப் புதிய முறையில் வெளியிட முன்வந்திருப்பது கண்டு பெரிதும் மகிழ்கின்றேன். தமிழுலகமும், மொழியாராய்ச்சி உலகமும் தங்களுக்கு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

சவாமி ஞானப்பிரகாசரின் ஆராய்ச்சி முடிவுகள், அவர்களைப் போல் பன்மொழிப் புலமையும், சொற்களை ஒப்புநோக்கி மகிழும் திறனும், மொழியாராய்ச்சியில் ஊக்கமும், நடுநிலைமை வாய்ந்த உள்ளமும் உடையவர்க்கே புலனுகும் என்பது சவாமி அவர்களின் அருகில் அமர்ந்து பணியாற்றிய தங்களுக்கும் தங்களைப் போன்றவர்க்குமே விளங்கும் உண்மை. ஏனெனில் சவாமி அவர்கள், தாங்கள் கூறியவாறு, அரிமா நோக்கம், தவளைப் பாய்ந்து, பருந்தின் வீழ்வு, என்னும் சூத்திர நிரைகளைத் தம் அகராதியிலும் கையாண்டுள்ளார் என்ற உண்மை யாவர்க்கும் தெரிந்த ஒன்றேயாம்.

மொழியாராய்ச்சிக்குச் சவாமியவர்கள் வகுத்த எட்டுக் கட்டளைகளுடன் 2, 5, 7ஆம் கட்டளைகளுக்கு மேலெத்தேச மொழி யியல் வல்லுநர் எழுப்பும் தடைகளைக் குறைத்தும், விதிவிலக்குகளை ஏற்றும், சவாமியவர்களின் பணியை உலக மொழியியல் வல்லுநர் முன் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் எளிய உரைநடை வடிவிலும் அமைத்துத் தருகின்றமை ஒன்றே தங்கள் அரிய நற்பண்புகளையும் மொழிப்புலமைகளையும் காட்டப் போதுமானதாகும்,

முப்பத்திரண்டு மொழிகளில் திறமான புலமை பெற்றுள்ள தாங்கள் மூலச்சொல்லித் துருவி ஆராய்ந்து. அதனின்று இனைத்த சொற்களையும் கண்டு கூறும் இவ்வரிய பணியால் “உலகில் ஆதியில் நிலவிய மொழி ஒன்றே; உலகில் வழங்கும் மொழிகளைல்லாம் அதன் குடும்பமே.” என்னும் உண்மை உலகில் பரவும் அந்நாளில், “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்னும் கோட்பாட்டுக்கு இனைக்க ஒரே வரலாறுக அல்லது காதையாக விளங்கும் ஆதியாகமத்தின் பொருளும் விளங்கும் என்றே கருதுகின்றேன்.

அந்நாள் விரைவில் வர இறைவன், தாங்கள் தொடங்கிய பணியை இனிது நிறைவேற்றுத்தகுரிய எல்லா நலன்களையும், துணையையும் அருளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

வித்துவான். ஆர். எஸ். ஆரோக்கியம்பிள்ளை.

IX கலாந்தி ஹி. சி. தாவீதுகளாரின் “புல்,” “வல்,” “வால்”, நிதி போன்ற “லீலாகாலைத்” யின் பதங்களின் ஒன்றுக்கூடிய “புல்” எங்கு சருக்கமாக ஆராயப்படுகின்றது:-

“புல் என்ற ஒரு சொல் ஒரு சீராய்வு.” இதை விரிவாக லீலா காதையின்’ 68-ம்-76-ம் (8) பக்கங்களை நிரப்புகின்றது.

“புல்” என்னுஞ் சொல் சாதாரணமாக ஒருவகைப் பூண்டுகளையும் அதன் இன்தையையே குறிக்கின்றது. கால்நடைச்சூக்கு உணவாகும் செடிகளையும் அதன் இன வகைகளையும் குறிக்கும் இந்தப் பொருள் என்னும் சொல்லில் ஆழமான கருத்துக்களும் உள்.

ஆழமாகவும் நுணுக்கமாகவும் நோக்குமிடத்து “அற்பமான்” அல்லது ‘இழிவான்’ என்ற பொருளைத் தருகிறது, சென்னைத்தமிழ் அகராதியில் இந்தப் ‘புல்’ என்னும் சொல்லு ‘திரண்சாதி-பனை-தென்னை-தாவரவர்க்கம் - பூடுவைகை-புதர்-புல்லரிசி’ என்னும் செடி தென்னை கருத்தாகக் கொள்ளும். ஆசிரியன் பின்னர், ‘அற்பமான, வகைகளைக் கருத்தாகக் கொள்ளும். ஆசிரியன் பின்னர். பிந்திய அர்த்த இழிவான, புதுமையான்’ என்றும் பொருள் கொள்கிறுன். பிந்திய அர்த்த இழிவான, புதுமையான் என்றும் பொருள் கொள்கிறுன். பிந்திய அர்த்த இழிவான, புதுமையான் என்ற சொல் தருவிக்கப்படுகிறது. பூண் என்பது தத்திலிருந்து பூண் என்ற சொல் தருவிக்கப்படுகிறது. பூண் என்பது ‘செழிப்பற்ற - தரிசான - வரண்ட - ஏழ்மையான்’ என்று பொருள் தருகிறது. முதலில் தரப்பட்ட தாவரவர்க்கம் ‘புல் - பூண்டு’ என்ற அர்த்தத்தோடு ஒட்ட, ‘புல்’ என்ற மூலச் சொல்லிலிருந்து என்ற அர்த்தத்தோடு ஒட்ட, ‘புல்’ என்ற மூலச் சொல்லிலிருந்து நிலம்’ என்பது இதன் பொருளாகும். அகநானாற்றில் ‘புலதரை’ என்பதற்கு ‘புலம்’ என்ற சொல்லே 29 தட்டை பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது, இதே அர்த்தத்தில் ‘புலன்’ என்ற சொல்லும் அகநானாற்றில் இடையிடை இடம்பெற்றிருக்கிறது.

நெய்தல் நிலத்திலே கடலை அடுத்து வயல் அல்லது புறநரை இருப்பின், அப்பகுதியைப் ‘புலம்பு’ என்றும், அந்நிலத்தின் தலைவளைப் ‘புலம்பன்’ என்றும் அகநானாற்றின் புலவரநேகர் அழைப்பதைப் பன்முறை நோக்குமின்.

‘புல்’ என்ற சொல்லின் நேரடியான அர்த்தத்தோடு இணைந்து ‘புலம்’ என்ற சொல் வருகிறது; இதற்கு மேலெழுந்த வாரியாக நாட்டின் திறந்த நிலப்பரப்பு என்று பொருள் படும் என முன்னமே இயம்பினமன்றே? இப்போது இச்சடப் பொருளிலிருந்து ஞானட் பொருள்கள் வரக்காணமின்!

மனித அறிவானது கிணற்றுத் தவணையைப் போலல்லாமல் தனது குறுகிய வட்டத்தையும் இருளையும் விட்டுப் பிரிந்து பரந்த அறிவுல் கிணலூளிமயத்திற்குள் பிரவேகிக்கும் போதுள்ள நிலையே ‘புலம்பாடு’ என்று கூறப்படுகிறது. தெளிவாகத் தெரிவதையும் அப்பட்டமாக அறிவதையும் இந்த நிலை உணர்த்துகின்றது. ஆங்கிலத்திலுள்ள plain என்ற சொல்லுக்கு திறந்த வெளி நிலம் என்ற பொருள். ஆசிரியர் மாணவர்களிடம் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டார்களா? என்பதனை ‘is that plain to you?’ என்று கேட்கிறார், அவர் கேட்ட தன் அர்த்தம் ‘Has that been clearly grasped?’ இந்திரியஉணர்வு களல்லாமல் வேறு எதனாலேயும் மனித அறிவானது உலக நடப்புக் களைத் தெரிந்து கொள்ள இயலாது என்பதனை இலத்தீன் பழ மொழி கூறுகின்றது. அதிலிருந்து ‘புலம்’ என்பது sensation ‘இந்திரிய உணர்வு’ என்ற கருத்தைத் தருகிறது. ‘அடல் வேண்டும் ஜந்தின் புலத்தை’ என்ற திருக்குறளில் புலம் என்ற சொல் மேற்கூறிய கருத்தினையே புலப்படுத்துகின்றது. மேலும் ‘நுண்மாணுழை புலம்’ என்று கூறும் திருக்குறளின் கருத்திற்கிணைய புலம்’ என்பது ‘நுண்மையான அறிவுத்திறன்’ என்ற ஆழந்த கருத்தினைத் தருகின்றது: deep, subtle, intellectual pereception.

‘புலம்பு’ என்ற சொல் நெய்தல் வயல் என்பதனைக் குறிக்கின்றது. அடுத்து ‘புலம்பு’ என்பது ‘தனிமை’ - ‘வெறுப்பு’ - ‘கவலை’ என்பதனைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் விளங்குகின்றது. துயரத்தினேல் தாக்குண்ட ஒருவன் இதயத்தைப் பிளக்கும் தன் துயரினைத் தீர்ப்பதற்கு வழிகாட்டியதற்காகவே மனித சஞ்சாரமற்ற திறந்த வயல்வெளியேயுள்ள தனிமையான இடம் ஒன்றைத் தேடி ஒடுகிறுன். இதனை மனைத்துவ இயல்பென்றே கொள்ளவேண்டும். ‘புலம்பு’ என்பது ‘அழுதல் துயருதல்’ என்றும் கருத்துப் பெறுகின்றது, ஆனால் பின்னிட்ட காலங்களில் என்க.

மனிதர்கள் விட்டுப் போந்த இல்லங்கள், கணவன் பிரிவின்பின் உள்ள மஜைவியின் இருதயம், பறவைகள் இல்லாதபோது உள்ள மரக் கிளைகள், கடல், மரங்கள், உயர்ந்த மலைக்குன்றுகள், இரும்பி னலாய் ஒரு ஆயுதத்தின் வளைந்த தலைப் பகுதி ஆதியானவைகள் ‘புலம்பு’ என்ற சொல்லாகப் பெரும்பாணுற்றுப் படையில் பிரயோ கிக்கப்பட்டுள்ளன. அகநானாற்றில் ‘புலம்பு’ என்ற சொல் பெயராக தனிமை என்ற கருத்துடன் 25 தட்டைகளும், வருந்துதல், ‘கவலையுறுதல்’ என்ற கருத்துடன் 4.தட்டைவயும், இடம்பெற்றுள்ளன.

வினையாக ‘தனித்தல்’ என்னும் பொருள்பட 16 தடவைகளும், ‘நிர்க்கதி நிலை’ என்னும் பொருள்பட 5 தடவைகளும் இடம்பெறுகின்றன. இந்த 9 சந்தர்ப்பங்களிலும் வருந்துதல் அல்லது நிர்க்கதி யாதல் என்பன ‘தனிமை’ என்ற பின்னணியிலேயே விளைந்து வந்தது தெளிவாகின்றது. நூற்றில் 82 வீதம் ‘தனிமையையே’ புலம்பு என்னும் பதம் பண்டைய இலக்கியங்களிற் குறிப்பதை நோக்கு.

எனவே தனிமை - துயர் - வெறுப்பு ஆகிய மூன்றும் ஒன்றுகின்றன.. வெறுப்பு என்பது ‘புலவி’ என்ற பெயர்ச் சொல்லாகவும், ‘புலவு’ என்ற வினைச்சொல்லாகவும் புறநானாற்றில் எடுத்தாளப்படுகின்றது: ‘புலவு-தீ மாதோ நீயே.’ பொருநராற்றுப்படையில் ‘புல’ என்று வினைச்சொல்லாகப் பாவிக்கப்பட்டது; ‘பஸ் புலந்து’ ‘புலத்தலும், புலந்து’ என்றும் தொல்காப்பியம்-பொருளத்தொகாரத்திலும் வருகின்றது. ‘புலம்’ என்ற சொல்லைடு இனைந்தது ‘புல’ என்ற சொல்: ‘அறிவுறுத்தல். தெரியத்தருதல்’. என்று பொருள்படுகின்றது.

எனவே இதிலிருந்து நூண்ணிய அறிவுடையோர்களை, ‘கல்வி யறிவு நிறையப் பெற்றேருறைக் குறிப்பதற்கு ‘புலவர், புலமையோர்’ என்ற பெயர்ச் சொற்கள் பெறப்பட்டன. ‘என்மனூர் புவர்’ என்று இதின் முதற் பகுதியில் 19 தடவைகள் (தொல்காப்பியத்தில்) வருவதை நோக்கு. பொருளத்தொகாரம் எழுத்துக்காரர்ம் என்பனவற்றில் ‘புலமையோர்’ பல இடங்களிலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது,

‘வெறுப்பு, ஊடல்’ என்பதைனக் குறிக்கும், ‘புலவி’ என்னும் சொல் ‘புல்’ என்பதிலிருந்து பெறப்படுகின்றது. ‘புலவி’ என்னும் சொல் ‘வெறுப்பு - ஊடல்’ என்ற பொருளில் தொல்காப்பியம் குறுந்தொகை - அகநாநாறு, பரிபாடல், திருக்குறள் - இவற்றில் அதிகம் இடம் பெற்றுள்ளது. குறுந்தொகையின் 41:5இல் ‘புலம்பில் போல, புல என்று;’ புலக்கம் (164:5)=(வெறுப்பு நிலை); 177:6 ‘புலப்பினும்’; ‘புலந்து’ என்று செ.334: 3ம், அடியிலும் ‘புலந்தார்’ (=வெறுத்தார்) என்று திருக்குறளிலும், ‘புலந்து’ என்று நாலடியிலும் ஒதே சருத்தில் வருகின்றது. இவற்றிலிருக்குஞ் சந்தர்ப்பத்தை நோக்குமிடத்து இவை ‘புல்’ என்னும் மூலச் சொல்லின் கருத்தோடேயே இசைகின்றன என்பது தொன்றுகிறது, ‘புல்’ என்பதற்கு ஒருவருடைய தொடர்பி விருந்து பிரிந்து செல்லுதல்? குறிப்பாக பிற பெண்களிடம் சென்றநேர்மையற்ற கணவன் வீடு திரும்பிய-உடனும் மலைவி அவனைப்பிரிந்து செல்லுதல்; துயரம், வெறுப்பு, விரக்தி ஆகிய வற்றிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டி வயல் அல்லது புல்

வெளி (புலம்) இவற்றை நாடிச் செல்லுதல். ஈங்கு வயல் என்ற பருப் பொருளியல்பான ‘புலம்’ என்ற சொல்லுக்கும் ‘புலவி, புலம்பு, ஓயைந்த உள்ளத்து உணர்வுகளைக் குறிக்கும் சொற்களுக்கும் இடையேயுள்ள நெருங்கிய தொடர்பினைக் காணலாம். அதோடு இத்தொகையை சொற்கள் அனைத்தும் புல், அல்லது, புல்வகை, காற்றில் பெறப்பட்டவை என்பதைனே ஒருவர் மறந்து விட முடியாது, From the concrete to the abstracts, from the physical to the mental”.

‘Meadow’ (புல் வெளி) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லினை எடுத்துக் கொண்டால், ‘madoew’ என்பது கவிதைகளாலும், ‘meadow’ என்பது கட்டுரைகளிலும் இடம் பெறுவதையும் காணகிறோம். ஈங்கு ‘our’ சொல்லுக்குரிய மூலச் சொல்லின் ஆதாரம் காட்டப்பட சிதைவு என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆங்கிலத்தில் ‘change’ எனக்கொள்ளலாம்.] இது ஜேர்மன் மொழியில் ‘வயல்’ என்ற கருத்தோல் ஜேர்மனுக்கும் எனவே ஜேர்மன் சொல்லான ‘au’ என்ற சொல் ஆங்கிலத்தில் ‘aw என்று பெறப்படுவதில் நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் mead=வயல், aw=வயல் என்று ஒரு கருத்துக்கு இரட்டிப்புச் சொற்கள் இடம் பெறுவதேன்? ஆனதினால் ‘meadow’ ‘என்பழி, ‘வயல் - வயல்’, என்றே இயம்புகின்றனமன்றே?

இது பல்மொழிகளிலும் திட்டமான கொள்கையாக இல்லாவிட்டினும், சமஸ்கிருதத்தில் 1. ‘சந்திர, சந்திரன். 2 ‘மஸ்’ — சந்தி ரன், 3 ‘சந்திரமஸ்’ சந்திரன் என்று இடம் பெறுகிறது. ஆனால் உண்மையில் ‘சந்திர’ — Latin “candes - idus” — shining; Skand eo ‘Mas - maa’ meter’ mdsasure of the moon; its sixteen digits or கலைகள்.

மேலும், ‘புல்’ என்ற சொல்லாராய்ச்சிக்கு வருவோமாதி திரும்பவும் இருளவிலிருந்து நம்மை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவாரும்’ என்று அடையாற்றிலுள்ள பிரம்மங்கான சபைச் சவரில் உபநிஷத்திலிருந்து ஒரு பகுதி பெர்ஸிக்கப்பட்டுள்ளது. சீவக சிந்தாமணியில் ஒத்தகருத்துடன் ‘புலரந்தது பொழுது’ என்று வருகிறது. வருகை தராப் போகின்ற வெளிச்சத்திற்காக இருள் விலகுகின்றது. அதாவது இருளைக் கிழித்துக் கொண்டு குரியன் தன் பொற்கிரணங்களைப் பரப்பி வெளி வருகின்றன’ என்று வருவது இயற்கை உலகோடு இனைவது. சீவகனின் மனைவிமாரில் ஒருவரான பதுமையின் உள்ளத்து உணர்ச்

சியைத் தெவிவாகக் குறிப்பிடும் இதன் பின்வரும் அடியும், 'நல்லாள் நெஞ்சமும் புலர்ந்தது' என்ற சொற்களும் நன்னெறி உலகோடு இயைந்தனவே.

ஈங்கு 'புல' என்ற மூலச்சொல்லோடு 'ர்' என்ற மெய்யெழுத்து சேர்க்கப்படுகின்றது. இந்த 'ர்' என்னும் சொல் வியஞ்சனம் என்ற தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் கூறப்படுகின்றது. சொற்பண்பினைச் சிறப்பாக சிறப்பிக்க இது உதவுகின்றது. 'புலர்' 'புலரி' என்று 'இ' அடைசேரும் போதும் கருத்து வேறுபாடின்றி 'புலர்வது' என்ற பொருளோடேயே வருகின்றது. இதனால் இதுவே ஏனைய சொற்க ஸின் மூலச் சொல் என்பது உறுதியாகின்றது. 'புல+ஆவு' ▷ புலவு = விடிதல்=புலர்தல், 'பொழுது புலரப் போகின்றது' - என்ற கருத்தில் இடம் பெறுகின்றது.

'அ' என்ற குறிலோடு இயைபடைய சொற்களே 'ஆ' 'ஆவு' என்ற நெடிற் சொற்கள். திராவிட மொழியில் தனித்தனிச் சொற்கள். இவை வரப்போகின்ற என்ற கருத்தினைத் தருகின்றன - ஆனால் பின்னர் அசையாக வன்றி உபயோகிக்கப்படவில்லை, 'புல்' என்ற சொல்லுடன் 'புல - அ, புல - ஆ, புல - ஆவு' என்றும் 'புல - அர்' என்றும் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

'புல' அகநானாற்றில் குறிப்பிட்டது போன்ற 'சிறிய' என்னும் பொருள் படுகின்றது. 'இலை என்பதுடன் சேர்ந்து சிறிய இலை 'புல இலை' என்றும் 'அனோ,' 'உனோ,' 'அறை' என்பதோடு சேர்ந்து 'புல அனோ,' 'புல உனோ,' 'புல்லறை' என்றும் சிறிய என்ற அர்த்தத்தில் இடம் பெறுகிறது. 'புல்லறை' என்பது 'சிறிடி சிறிய பாதங்கள், அல்லது 'செடியின் கிளைகள் என்றும் பொருள் தருகிறது. 'ல்' என்பது 'ம்' என்ற எழுத்தோடு இணையும்போது 'ல் ம்' என்றும் 'ன்' என்றும் உரு பெறுகிறது. அதே கொள்கையில் 'எல் - உம் - பு' முதலில் 'எல்ம்பு' என்றும் இறுதியில் 'என்பு' என்றும் 'நாலடியில்' வருவதே. 'என்பு - ஆய்வுகினும்' - உழுத்துப்போன கரையிலிருந்து ஒவ்வொரு மரச்சட்டங்களாக வீழ்வதே போன்று, புலம்பு 'புன்' என்றுகி 'சிறிய,' இழிவான், கீழ்த்தரமான்' என்று வருகிறது, எல்ம்புபு 'என்பு' ஆகிய விதமே.

'புலப் புன்கோட்டி புலவர் - இடை புக்கு.' இங்கு 'அடி' என்று தமிழில் கூறப்படும் 4 சீர்களிலும் 'பு' என்றது மோனைநயத்துடன் இடம் பெறுவதைக் காணலாம். தென் இந்தியாவில் ஜௌனமதம்

பரவிய பின்னர், புலாலையும் புலால் உண்பவரையும் தமிழ் மக்கள் வெறுத்தனர். திருக்குறளில் 'உண்ணுமை வேண்டும் புலால்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 'புலால்' என்ற ஓச்சொல்லும் 'புல,-' 'இழிவான், இழிந்த, சிறிய' என்ற கருத்தில்தான் இடம் பெறுகிறது. அதே போல், 'புலால்' என்று அகநானாற்றிலும், 'புலா' என்று பதிற்றுப்பத்திலும், 'புலாம்,' 'புலாவு' என்று சென்னை அகராதியிலும் புலா, என்று உருதிலும், 'புலவு' என்று பட்டினப்பாலை, பெரும்பாணுற்றுப்படை அகநானாறு-ஆகியவற்றிலும், புலை-(இழிவு) (-அழுக்கு) என்று மனிமேகலையிலும்: 'புலை கூர் வேள்வி' என வருவதை நோக்குக.

X 'தமிழ் எனவு'

"மொழியினைக் கறித்த நூண் ஆராய்வு"

"லீலா, மங்கையர்க்கரசி, நாள்" எனும் எம் முதல்

"மு புதல்விகளின் அரங்கேற்றம்"

வண, ஹ. சி. தாவீதாடி கவாரின்

சொற்பொழிவு

யாழ் - மத்திய வித்தியாலய அரங்கு

நண்பர்களே, அன்பர்களே, ஈழத்தனைவீரே, தமிழரும் எனவருமாகியதும் எல்லீர்க்கும் எம் வணக்கம் எஞ்ஞான்றும் ஆகுக! அகராதி, இலக்கண நூல்களுடன் இதுகாறும் 32 மொழிகளைக் கற்றதனால், எம்மனது ஒவ்வொரு மொழியினையும் தீர ஆராய்ந்து, அதின் பதங்களை நுட்பமாகப் பிரிக்கும் வாள் போன்றதாயிற்று. நாலடியார் 386 இன் நான்கு அடிகளைக் கேட்டுரோ?

"உள்ளத்து உணர்வுடையான் ஒதிய நூல் அற்றால் வள்ளன்மை பூண்டான்கண் ஒண்பொருள் — தெள்ளிய ஆண்மகன் கையில் அயில்வாள் அஜைத்தரோ நான் உடையாள் பெற்ற நலம்?"

இந்த அயில்வாள் போன்ற நுண் அறிவினால் யாம் ஆராய்வி, 45 ஆண்டுகளுக்கு முன் எமக்கு ஏற்பட்ட ஐயமுறுதியாகின்றது. சிங்களத்தைக் கேட்டமுதல் நாளே, 'இஃதென்னே! எம் தமிழ் மொழி யைத்தான் வேறுவிதமாக இவர்கள் உச்சரித்து உதாரணமாகத்

தமிழ் ‘‘இலங்கை’’யை ‘‘லங்கா’’ எனவும், தமிழ் ‘இளமையனை’ ‘என்மயா’ எனவும், தமிழ் ‘சீரிய, சீர்’ என்பதை ‘விரி’ உம்: ‘விரிலேண எனவுஞ் சற்று மாற்றி அதைப் புது மொழி என்கின்றனரே! அங்ஙனமாகில் யாழும் வேறு சிற்சில மாற்றங்களை அமைத்து, வெவ்வேறு திராவிடக்கிளை உண்டாக்கலாமே’ என ஏணையோர்க்கு இயம் பிடிமே. இப்போதோ இதைப்பற்றி எமக்கு ஜயமில்லை; இதுவே எம் உறுதியான கொள்கை.

இதுகாறும் சான்றேர் இங்ஙனம் கூறுப: 19 திராவிட மொழிகள் உள்; இவற்றில் தலைசிறந்தது தமிழ் மொழியே! ’ சென்றமு ஆண் குகளின் ஆராய்ச்சியின் பயனாக. இச் சான்றேர் கூற்றை இங்ஙனம் மாற்றி அமைக்கின்றோம்:- சிங்களத்தின் தாய் எனுவம். இதைச் சிங்களவர் ‘எனு’ ‘எஞ்வ’, ‘சுத்த சிங்களம்’ என அழைப்பார். உண்மையிலே இஃது எம் இனிய தமிழுக்கடுத்த தங்கை ஆன்தனில் திராவிட மொழிகள் இப்போது 20 ஆகத் தோன்றுகின்றன, ‘எனு’ என்பது ஆதியில் ‘எழு’ என இருந்திருப்பதல் வேண்டும். இதற்கு அண்மையான பதங்கள் ஆவன: ‘எழில், யாழ், யாழ், அழகு, ஈழம்’, (தாம்+சழர்-), ‘தமிழர்’ (தாம்+சழ்-) ‘தமிழ்’, இப்பதங்கள் ஈழ நாட்டின் எழிலையும், தாமீழ (-திராயினா-திராவிட) மக்களின் அகத்தின் அழகையும் ‘பங்கேருகத்தின் மலர்போல் விளங்கும்’ வத ணங்களையும், தாமே அழகிய (-தம்+இழ்) மொழியின் சான்ற சிறப்பையும் ஒருங்கே குறிப்பன என்பது நும்மெல்லீர்க்கும் தற்போது வெளிப்படையாயிற்றென்யாம் நம்புகின்றனம்.

யாம் தற்போது கூறியவற்றை இப்பொழுது உறுதிப்படுத்து கின்றோம்:-

(அ) அநேக மொழிக் குடும்பங்களின்கண் ‘இ’ ‘எ’ என மாறுவது உண்டு. latin est—German ‘ist’— English ‘is’. Latin ‘es’. ‘cunt’ but ‘is, it’; ivemus, itis’ Tam, ilai’: Mal ‘ila’. Tei, Kan: ‘ela’ Sinh: ‘elavalu’—leaves, இலை மர்க்கறி—leafy vegetables

ஆனதினால் ‘இழ், ஈழ்’ (தமிழ், தாமீழர்)-சழம் ‘எழு’, (rise in splendour) கங்குவின் பின் இருள் நடுவன், எழுவானிற்றேஞ்றும் இள ஞாயிற்றின் ‘எழில்’ இந்த ‘சழ், எழு’ என்ப

(ஆ) சமஸ்கிருதம் திராவிடப் பதங்களைக் கி. மு. 1800 ஆமாண்டு தொடங்கிக் கொள்ளையடித்து வந்ததென எம் முதற் புதல்வி ‘லீலா’ காட்டியிருக்கின்றனள். தன் களவை, மறைக்க, ஆரியம் தன் கட்டாடிக்குறி’ ‘Dhoby Mark’ ஆகிய ஒரு (T) ‘ர்’ அன்றேல் (so) ‘ஷ்’ போன்றவற்றை இப்பதங்கள் நடுவன் புகுத்தலுண்டு. உதாரணமாக, கடு, காடு (தமிழ்) Skkastha—கஷ்ட தாமீழ-Skdramilla:

(இ) ஆரியத்திலும் திராவிடத்திலும் (1) ‘ள் தமக்கை! ன் (n) தங்கை; (d) (1) ‘ட்’ ‘தம்பி. ‘அனம்’ (-கிட்ட) — ‘அன்மை’ ‘அண்டை’ — ‘அட்ட, ‘ce’ அதேபோல் ‘திராயினம்’ ‘(=Sinh’.

‘தெமள்’) ‘திராமிடம்’ எனவும் மாறி, அநேக சங்கத நூல்களில் அழைக்கப்படுகின்றது இங்ஙனமே,

(ச) ‘மண்ணூன்’ - வண்ணூன் இதைப்போல் ‘திராமிடம்’ - ‘திரா விடம், ‘ஆனதினால் ‘தமிழ்’ என்பதும் ‘திராவிடம்’ என்பதும் ஆதியில் ஒன்றே; ஆயினும் திராவிடத்தின் தற்போதைய கருத்து 20 மொழிகளினதாய்; தமிழ் இக்குடும்பத்தின் முதல் மகள்; மலையா எம் இரண்டாவது.

(3) இப்போது ‘எனுவம்’ மூன்றாம் மகள் எனக் காட்டுதும், எமது முதல் நூலாய லீலாவைப் படிக்கும்பொழுது, அதில், அநேக கவனித்திருப்பார். உதாரணமாக, 58-ம் பக்கத்தில், ‘நினை,- ‘மனத் திலே நிறுத்து, நிற்கப்பண்ணு என்பதை நிருபிப்பதற்குப் பின்வரும் மொழிகளினின்று சான்றுகளை எடுத்தனம்;

1. தமிழ் 2. மலையாளம் 3. கோதம் 4. துதம் 5. கன்னடம்
6. குடகு 7. துளை 8. தெலுங்கு 9. கொலமி 10. நெங்கி
11. கோண்டு 12. கொண்ட 13. குயி 14 குவி 15. குருக் அதேபக் கத்தில் 16. மால்தோ 63ஆம் பக்கத்தில் 17. பர்ஜி 63ம் பக்கத் தின் 1-ம் வரியில் 18 கட்பா 19. பிராஹு-யி (Brahui), இம் மொழிகளின் நடுவன் நெருங்கிய தொடர்புகள் உள் என்பதனால் 1, 2, 5. 8-ம் மொழிகளை சென்ற 25 ஆண்டுகளாகப் படித்தும், 13, 19-ம் பாஷைகளை நான்கு வருஷங்களாக சிற்சில சமயங்களில் வாசித்தும் வருகின்றோம். கடைசியானது பேர்சியா, அப்கானிஸ் தான், பலுக்கிள்தான் ஓன்று கூடும் மலைச் சாரல்களில் இப்போதும் 3 இலக்ஷ்ம் சனங்களால் பேசப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் இது திருத்தமற்றும் அயலிலிருக்கும் வேறு மொழிகளுடன் கவந்தும் காணப்பட்டது. சென்ற வருடத்தின் வைகாசித்திங்களின்கண் சிலாபமேற் றிராணியார். எமக்குத் தேவையான ஒரு சிங்கள - ஆங்கில அகராதியைக் கொண்டுவந்து. பண்டாரவளையில் எமக்கு அளித்தனர். 1926 ஆமாண்டின் தைத்திங்கள் யாம் சிங்களம் படிக்கத் தொடங்கியும். மற்றைய உடன் சிங்கள மாணுக்கரைக் குருமடத்தில் வினவிப்படித்ததொழிய, ஒருபோதும் இச்சிறந்த அகராதி யைக் கண்டிலோம், சில பக்கங்களில் (13ம் - 16ம், உதாரணமாக) அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட பதங்கள் தமிழ்மொழிக்குச் சம்பதமானவை மட்டுமென்று, இதனை விளக்க இவை உதவியாயுமிருந்தன.

Errata. பிழை திருத்தங்கள்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1.	25	Irag	Iraq,
1.	32	7	5
2.	12	Adictionares	A.... dictionaries
2.	13	answert	answer
3.	24	familys	family,
3.	27	tawony	towny
3.	31	பொலுப்	பொலுப்
3.	33	கிளைமொழிகள்	கிளைமொழிகளின்கண்
4.	9	Phatl	Phall
4.	25	என்ற சொல்	என்ற நூலில்
5.	24	பாய்ந்து	பாய்த்து
6.	20	Phd	Ph. D.
6.	25	வடமொழியால்	வடமொழியில்
9.	7	காண் மேற்கொண்டு	காண்கின்மேற்கொண்டு
12.	8	31. 12. 71	31-3-72.
13.	15-16	தமிழகராதியில்	தமிழகராதியின்
13.	27	நாமே	தாமே
13.	30	திராவிட	ஆரிய, திராவிட
16.	31	நோக்காது	நோக்காதது
17.	38-39	கைதைத்தனை?	கைதைத்தனை?
18.	24-25	இதைத்துதைல்	இதைத்துதைல்
18.	29	அ நானுாற்றின்	அகநானுாற்றின்
18.	35	தெரியு	தெரியும்
19.	25	gal ohya	gal oya
19.	27	Suro	Surd
19.	29	சொனந்த	சொனந்த
20.	20	விறகாரயா	விறகாரயா
20.	24	காலக்கதியில்	காலக்கதியில்
21.	6	light	tight
21.	30	பன்னகையுடன்	புன்னகையுடன்
21.	38	Broadased	broadbased,
23.	13	பாய்ந்து	பாய்த்து
24.	2	நிதிபோன்ற	இவைபோன்ற
24.	17	பூன்...பூன்...	புன்...புன்...
25.	3	ஒனிமயத்திற்குள்	ஒனிமய்யத்திற்குள்
25.	27	பின்னிட்ட	பின்னிட்ட

பிழை - திருத்தங்கள் (Continued)

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
25.	32	சொல்லாக	சொல்லுடன்
25.	35	பெற்றுள்ளன	பெற்றுள்ளது.
26.	2-3	பெறுகின்றன	பெறுகின்றது
26.	10	புலவுதி	புலவுதி
27.	9	abstracts	abstract
27.	11	madoew	mead
27.	11	கவிதைகளாலும்	கவிதைகளிலும்
27.	13	our	ow
27.	22	mead w	meadow
27.	27	Candes	Candeo
27.	28	m asure	measure
28.	5	என்ற	என்று
28.	14	சொற்கள் திராவிட	சொற்கள் தொல்திராவிட
28.	29	கரையிலிருந்து	கூரையிலிருந்து
30.	16	யாழ், யாழ்	யாழ், யாழ்,
30.	27	ivemus	ivimus
30.	35	அன்றேல் (so)	அன்றேல்(sh)
30.	37	Skkastha	Sk Kastha
30.	37	Skdramila	Sk dramila
30.	40	'அட், 'Ce'	அட்ட
31.	8	காட்டுதும்,	காட்டுதும்.
31.	25	சுவந்தும்	சுவந்தும்
31.	27	நிராணீயார். எமக்குத்	நிராணீயார் எமக்குத்

இந்றாவின் விலை குபா ஒன்று Rupee 1.

